

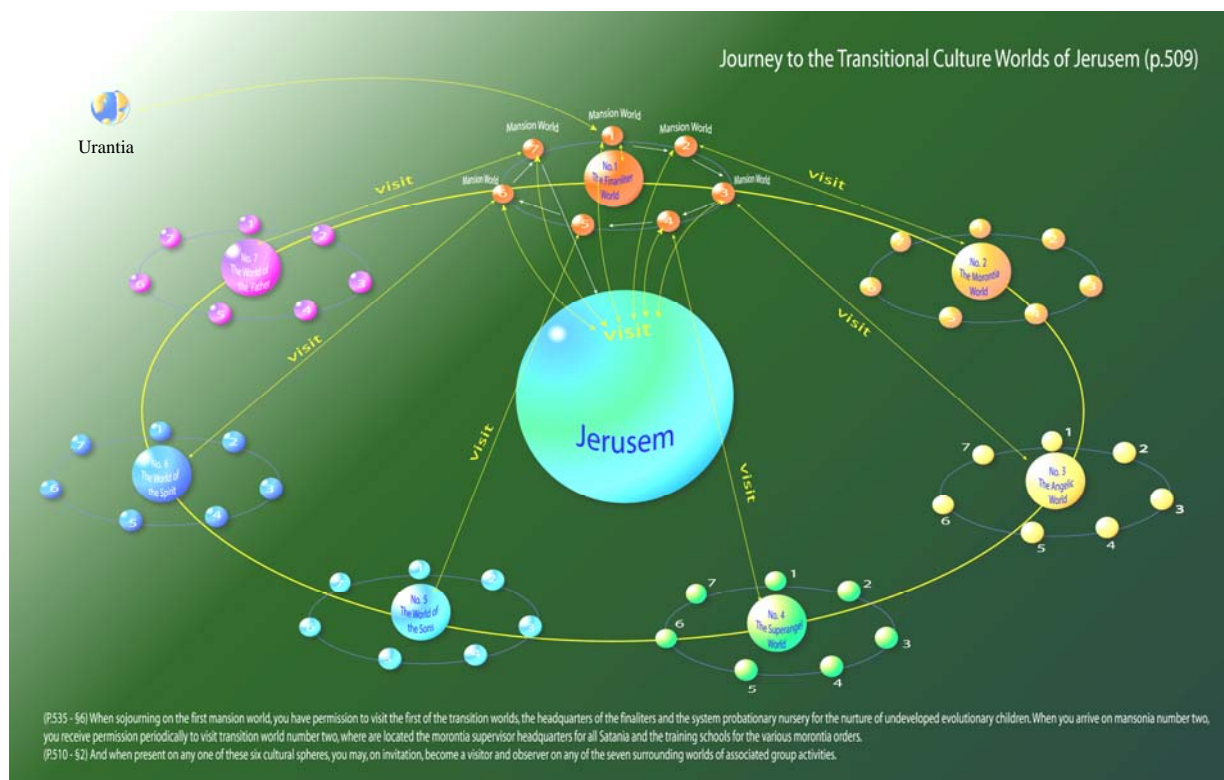
HEIJASTE

4/2013

4.12.2013

29. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<http://encyclopediaurantia.org/images/journey0.jpg>

<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Pentti Lehtelä</i>	Eräs ihmiskuva	5
<i>Pertti Leinonen</i>	<i>Urantia-kirjan</i> kosmologia, Paikallisuniversumi	14
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Aurinko ja hengellisyys.....	23
<i>Onni Ylitapio</i>	Toimitussihteeri esittäytyy	31
<i>Antti Roine</i>	Pakkouskonto merkitsee valinnan vapautta	32
<i>Irmeli Ivalo-Sjölie</i>	Eva Papp kävi Saslik ravintolassa Helsingissä	34
<i>Irmeli Ivalo-Sjölie</i>	Saksassa on perustettu lukijajärjestö.....	36
<i>Pertti Leinonen</i>	<i>Urantia-kirja</i> äänikirjaksi.....	37
<i>Toimitus</i>	Toimituksen palsta mm. Talvipäivät.....	38

Päätoimittaja

Martti Vanninen

Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO

Puh. 040 727 8714

julkaisukomitea-pj@urantia.fi**Toimitussihteeri**

Onni Ylitapio

Aarteenetsijänkuja 10 E 36 00970 HELSINKI

Puh. 045 326 7970

onni64@gmail.com**Toimittajat**

Maija Heikkilä

HELSINKI

Puh. (09) 323 4147

Leena Kari

HELSINKI

Puh. (09) 445 883

Pertti Leinonen

ESPOO

Puh. 050 041 6336

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Käytössä on myös uusi merkintätapa, jossa sivujako elää tarpeen mukaan eikä enää ole ennalta määrätty. Sen vuoksi tekstiviittauksetkin ovat muotoa 123:4.5 (luku:jakso.kappale) entisen sivu:kappale-muodon sijaan. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan seuran sihteerille.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 € irtonumero 4 € Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 1/2014 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.2.2014 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry
PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran pankkitili:
Nordea Pankki
IBAN: FI72 1427 3000 1021 26
BIC-tunnus: NDEAFIHH

Urantia-säätiön Suomen-toimisto:
Sivurinne 1 A, 01840 KLAUKKALA

Puhelin:(09) 879 4351, 040 830 1200
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:
Danske Bank
IBAN: FI91 8000 1270 1608 73
BIC-tunnus: DABAFIHH

Puheenjohtajan kynästä

Urantia-kirjasta tehty MP3-formaatin äänikirja on kohta todellisuutta. Tästä tulee huomion arvoinen tapahtuma ja virstanpylväs seuramme toiminnassa. Äänikirjan lopputuotteistus on parhaillaan meneillään, ja odotamme tuotetta ilmestyväksi mahdollisesti jo joulukuun 2013 aikana. Saataville tulee paketoinniltaan kaksi erilaista mallia: USB-muistitikkuversio ja CD-ROM -versio, jossa CD-levyjä on tasan 10 kpl. Internetistä tietokoneelle ladattavaa mallia ei olla tuomassa markkinoille jo käytännönkin syistä, joista merkittävin on tiedoston valtava koko: noin 157 h ääntä ja 6,3 Gb dataa. Tuotteen saatuttua sitä voi tilata vain seuramme nettisivulta, ja maksutapana on verkkopankkimaksu tilauksen yhteydessä. Myös seuramme eri tilaisuuksissa, kuten Helsingin luentotilaisuudet ja kesä- ja talvipäivät, voi äänikirjaa ostaa käteisellä ja postimaksutta.

Äänikirjaprojektimme alkoi virallisesti keväällä vuonna 2011. Silloin rahoituksen järjestymistä oli kuluneen talven aikana jo alustavasti tiedusteltu suomalaisten *Urantia-*

kirjan lukijoiden keskuudesta. Pieneksi hämmästykseksemme rahoitus alkoikin varmistua todeksi, mikäli projekti toteutuu. Rahoituksen vaatima summa oli merkittävä, jollaista määrää seuramme kassasta ei olisi ikinä löytynyt. Olimme luvanneet rahoittajille osittaista ja rajoitettua takaisinmaksua kaikista myyntituloista ensimmäisen 2 vuoden ajalta. Silti osa rahoittajista kieltäytyi palautuksista, ja antoi senkin osuutensa seurana hyväksi. Mutta sanomattakin on selvää, että tästä ei kerry kenellekään voittoa, sillä myyntitulot eivät tule milloinkaan kattamaan projektiin kuluneita kaikkia kustannuksia.

Projektin alettua solmimme äänityssopimuksen tamperelaisen Tammerkosken Tuotanto Oy:n kanssa, 7.4.2011. Seuramme puolesta projektia lähti vetämään silloinen hallitus, ja lähimpinä toimeenpanijoina **Pertti Leinonen** ja **Tapio Pulli** sekä allekirjoittanut pj. Äänikirjan tuottaminen oli kumppaniltamme merkittävä ponnistus ja saavutus, josta kertoo jo lopputuotteen valtava kokokin. Ilman MP3-pakkaus-tekniikkaa, eli ääni audiomuotoise-

na (kuten monet musiikki-CD:t) olisi tehnyt äänikirjasta lähes 170 CD-levyä. Kiitos nykyaikaisen MP3-pakkaustekniikan, saimme tuon saman informaation 10:lle CD-ROM-levylle. Siinä äänen laatua pudotetaan aavistuksen verran alueelta, jota korva ei huomaa, mutta se pudottaa tiedoston kokoa aivan radikaalisti. Tätä suurempi pakkaussuhde olisi saattanut olla jo korvalle havaittavissa, mutta niin pitkälle emme halunneet optimoinnissa edetä.

Kirjan lukijoina oli ammattilaisia äänenkäyttäjiä. Heistä yksi on mies, joka luki kirjan luvuista puolet, ja toiset puolet luvuista luki kaksi naista keskenään. Lukijoiden vuorottelu on epäsäännöllistä, ja sillä haettiin vain vaihtelua kuulijalle. Äänikirjan lukijoina toimivat **Esa Tuominen**, **Ninni Rokosa** ja seurastamme **Tuula Laine**. Äänitys ja editointi **Oleksi Onttonen**. Kuten *Urantia-kirjassakaan* ei mainita kielenkääntäjiä, kansisuunnittelijoita tai muita nykyajan henkilöitä, niin tämän tuotteen pakkaus noudattaa siltä osin samaa periaatetta, eli henkilönimiä ei ole sisällytetty tuotteeseen.

Projektin edetessä intensiivistä luku- ja äänitysaikaa oli ensimmäiset 4 kk. Mutta sen jälkeen äänitteet olivat vielä raakileita. Sitten korjattiin virheitä, poistettiin ylimääräisiä taustaääniä ja tehtiin useita paik-

kausäänityksiä. Lopulta me tilaajana kuuntelimme kaikki luvut vielä kertaalleen, ja poimimme toivottavasti loputkin virheet. Tähän vaiheeseen kului aikaa noin 2 vuotta. Ja nyt olemme tilanteessa, jossa tehdään lopputuotetta, eli paketoidaan tuote myytäviin kuosiin. Tuotteen saataavuudesta, hinnoista ja tilausohjeista on tässä lehdessä erillinen ilmoitus.

Lopuksi haluan sanoa vielä parhaat kiitokset kaikille tämän projektin rahoitukseen osallistuneille yksityishenkilöille. Ilman heidän panostustaan emme olisi tätä projektia voineet toteuttaa. Pienenä korvauksena postitamme heille äänikirjan veloitusetta. Samoin kiitokset projektin toteutukseen osallistuneille monille vapaaehtoisille lukijoillemme, joiden jokaisen apu, esimerkiksi tarkistuskuuntelussa, oli merkittävä.

Tapio Talvitie

Eräs ihmiskuva

PENTTI LEHTELÄ
25.8.2013

TAUSTASTA

Olen syntynyt jatkosodan aikana Lapin Pyhätunturin maise-miin. Isäni kaaduttua ja Lapinsodan päätyttyä äitini soteleskeksi jäätyään lähetti meidät 3 lastaan (*Annelin, Juhanin* ja minut) omien vanhempiensa luo Saunavaaraan, jonne *Anselmi & Edla* olivat jo rakentaneet uudet rakennukset saksalaisten polttamien tilalle.

Saunavaaraan muutto, jossa aloitimme myös kansakoulumme, osoittautui erinomaiseksi kasvuympäristöksi. Saimme kokea kirjaimellisesti Lapin Hengen, jonka mukaan: *”katto on korkealla ja seinät loitolla, eikä mikään mieltä hämmennä”*.

Äitiämme toki välillä ikävöimme, kun hän oli jäänyt hankkimaan toimeentuloa ja perustamaan uutta perhettä Kokkolaan, jonka lähistölle, Toholammille, meidät oli Lapinsodan jaloista evakuoitu. Sitäkin riemullisempaa oli kohdata hänet hänen lomakäynneillään Pelkosenniemien Saunavaarassa. Myöhemmin kansakoulun 4 ensimmäistä luokkaa

käytyämme palasimme kukin vuorollaan takaisin Kokkolaan, jossa kohtasimme isäpuolemme *Eskon* sekä äitimme uudessa avioliitossa syntyneet lapset: *Marja-Leenan, Riitta-Liisan* ja *Toivo Ension*.

Vain yksi lisäkseni meistä kaikista on enää elossa. Koska vaikein ihmissuhde minulla on elämässäni aina ollut suhde *omaan itseeni*, niin nuorin ”besserwisser”-sisareni, *Riitta-Liisa*, tulee kyllä tarjoamaan minulle vielä monta hyvää käytännön harjoitustehtävää.

Muistan varsin hyvin nuo talosta toiseen kiertävät kinkerit, joita Saunavaaran kylässä järjestivät vuoronperään milloin evl-seurakuntalaiset, lestadiolaiset, helluntailaiset ja milloin taas körttiläiset ja jehovantodistajat. Meille kylän lapsille kinkerit merkitsivät aina lisäväriä vapaa-aikaamme saadessamme kokoontua ja temmeltää keskenämme lukuisten eri maalaiskartanoiden piholla.

Virret ja saarnat kaikuivat pirteistä pihan perille leikkeihimme ja pian opimme laulut ulkoa. Meidän lasten mielestä tuo kaikki oli pikemmin-

kin sen ajan "aikuisviihdettä". Mukaan saimme kyllä liittyä, jos halusimme, mutta ei meitä siihen koskaan pakotettu.

Ikävää lisäväriä "avoimen vilpittömään lapsen ennakkoluulottomuuteemme" toi tapahtuma, joka paljasti minun ja veljeni, *Juhanin*, täydellisen tietämättömyyden vanhempiemme ja isovanhempiemme poliittisista Maalaisliitto-näkemyksistä ja suuntauksista, sillä niistä ei koskaan puhuttu ääneen sen enempiä kuin sodanajan kokemuksistaan.

Liityimme eräänä Vappuna kommunistien järjestämään riehakkaaseen vappukulkueeseen, joka alkoi marssinsa Mäkelän elohuoneelta ja kulki meidän kotimme, Ketolan, ohitse aina Pelkosenniemen "Pikku Moskovaan" saakka. Riemuahan se oli meille veljeksille osallistua marssiin torvien soidessa ja punalippujen liehuessa. Perillä saimme simaa, tippaleipiä sekä ilmapalloja ja serpentiinejä. Kuulla hetki teatraalisia palopuheita ja saada palkaksi SKDL:n kokardi lippalakin etureunaan tai sarkapuseron vasemman rintataskun läppään.

Maalaisliiton ja kommunismin välisen poliittisen eron saimme huomata varsin kipeästi, kun äidinisämme, *Eino Anselmi*, tuolloin lievässä humalassa ollessaan käski riisua kokardit pois ja vahvasti ke-

hotustaan antamalla meidän maistaa pari sivallusta tuppivyöstään. Riihen taakse juostuamme ihmettelimme *Juhanin* kanssa, että "mikä kumma Selmiin meni, kun noin malttinsa menetti". Meille rakkaana ja meitä rakastavana hän oli toki ennekin kurittanut meitä, mutta joka kerta mielestämme toki ihan aiheesta. Mutta tällä kertaa emme ymmärtäneet häntä lainkaan. Ja että vielä solkipää edellä!

Paljon myöhemmin aikuisina tajusimme, että ns. "Berliinin muuri" erotti Saunavaarassa Ketolan pohjoisessa naapuristamme Matomaasta ja etelässä naapuristamme Erkkilästä. Se erotti lahtarit punikeista. Syvät olivat yhä vuoden 1918 arvet 1950-luvun taitteessa.

Sekö lienee ollut *Anselmin* tapaa pyytää anteeksi omia vääriksi katsomiaan tekojaan ja omaa epäoikeudenmukaista käytöstään, kun hän ei koskaan vastaisuudessa kieltänyt meitä leikkimästä Matomaan ja Erkkilän veljesten kanssa. Piikkilanka raja-aitana oli karjaa varten, jonka me ylitimme varsin ketterästi heinäseipäällä yli hypäten. Vastaavasti Erkkilän ja Matomaan pojat tekivät samoin Ketolaan tullessaan.

Anselmi inhosi tekopyhyyttä. Kerrankin, kun palasimme rahtimatkaltaamme Kemistä ja pysähdyimme Kemijärvellä "Karva-

lakki”-baarin eteen, kun jano oli yl-
lättänyt *Anselmin*, niin jopa sattui
Pelkosenniemen kirkkoherra paikal-
le ja moitiskeli, kun *Anselmia* ei ol-
lut nähty aikoihin kirkossa. Tähän,
nokkaansa kinthaalla pyyhkäisten
Anselmi ykskantaan lausahti;
”*Kuulkaahan, Pastori, se on parempi,
että istun kapakassa ja ajattelen Juma-
laa, kuin että istun kirkossa ja ajatte-
len Kapakkaa.*”

Tietämättään isoisämme opetti
meille rukouksen salat: Olimme ta-
kaniityllä heinänteossa, heinäkuun
helteessä ja räkkä hakkasi. Ainoana
asunamme meillä pojilla olivat uik-
karit ja kumisaappaat. Pikiöljyllä py-
rimme torjumaan aggressiivisesti
kimppuumme hyökkäviä paarmoja
ja sääskiä. Ei aikaakaan, kun *Selmi*
asteli keskeneräiseltä suovalta arkail-
len luoksemme ja sanoi: ”*Pahus sen-
tään, pojat. Meidän pitäisi lisätä vauh-
tia, sillä vanhoissa luissani tuntuu sil-
tä, että kohta puhkeaa ukonilma ja
kastelee meidän puolikuivat heinät.*”

Ja tottahan se ukonkuuro tuli ja
sade alkoi. Silloin *Juhanin* kanssa
näimme ensi kerran **miehen rehelli-
sen rukouksen**. *Selmi* tempaisi han-
gon maasta ja kohotti sen taivasta
kohti lausuen: ”*Saatanan ketale, olisit
varttitunnin odottanut, kun Sinulla
on ikuisuus aikaa ja me olemme vain
kuolevaisia. Pitihän Sinun nähdä, että
täällä me esikoistytäreini poikien
kanssa teemme töitä niska limassa.*”

Vedettyään hetken henkeä hän tem-
paisi hangon uudestaan ja osoitti pil-
viä ikään kuin Kullervona Akseli
Gallen-Kallelan taulussa ja karjahti:
”*Ja kattokin Perkele, etteivät minun
lehmänkantturani kuole talvella näl-
kään.*”

Ukkonen jyrähti ja sade lakkasi.
Lapissa aurinko paistaa kesällä laske-
matta läpi yön. Teimme töitä aa-
muun viiteen saakka ja saimme hei-
nät suovaan. Ei ollut enää kiirettä ja
Selmi totesi: ”*Nyt me, Pojat, senkun
kalastelemma ja metästämmä pari
kolme päivää. Tuumma kothiin, kos-
ka ehimmä*”: Näin hän palkitsi rehki-
misemme.

Tuli Joulukuuro, laarit olivat täynnä
satoa, lehmät märehivät navetassa,
hevoset rouskuttelivat tallissa ja kis-
sat kehräsivät pankolla. *Selmi* oli ha-
kenut kuusen metsästä pirttiin, kai-
rannut honkapölliin reiän ja istutta-
nut kuusen siihen. Meidän tehtävä
oli koristella kuusi. Ainoat koris-
teemme olivat siniristolippu-nauhat,
jotka kierrettiin spiraaleina kuusen
ympäri, elävät kynttilät oksille sekä
Ruotsista salakuljettamastamme Ge-
valia-kahvipurkista leikkaamamme
hopeinen peltitähti kuusen latvaan.

Tunnelma oli mitä jouluisin ja
Selmi loihe kysymään: ”*No, kum-
man vuoro se on jouluevankeliumi lu-
kea?*” En muista nyt tarkalleen, kum-
man vuoro se oli, sillä olimme aina
lukeneet *Selmille* ja *Edlalle* Lapin

Kansaa ääneen vetämällä tästä saamastamme kunniasta ensin keskenämme ”pitkää tikkua”. Oli miten oli, evankeliumin lukemisen aikana näimme, kuinka *Selmi* herkistyi ja kyynel herahti poskelleen. Hän ei halunnut näyttää liikutustaan, kun kaikki oli nyt niin hyvin, vaan totesi: ”*Ai niin, ne hevoset ovat ruokkimatta*”: Olihan ne ruokittu pitkin aattoiltaa, mutta talliin *Selmin* tartti päästä kiittämään Korkeintaan, jonka kesällä oli rukouksessaan takaniityllä meidän nähden suomeksi kironnut.

Koulussa uskontotuntien jälkeen me *Juhanin* kanssa usein ihmettelimme kirkon oppeja 1) *perisyynnistä*, 2) *neitseestä syntymisestä*, 3) *lunastusopista* sekä 4) *ruumiin ylösnousemisesta*. Olihan meillä kummallakin 10 arvosanana uskonosta, mutta meitä hämmensi saarnaajien antama käsitys rankaisevasta Jumalasta, joka ei tule toimeen itse luomansa kuolevaisen kanssa eikä suostu sovintoon tämän kanssa, ellei ensin hänen arvoisensa ”*Viaton Valon Olento*” tapeta uhrina ristillä mukamas lunastuksena Jumalalle meistä syntisistä. Lapsenmielisinä hämmästelimme, etteikö *Kaikkivaltias* parempaan rakkaudenosoitukseen pystyisi.

Kovin pakanalliselta se tuntui ja tuntuu vieläkin. Sen *Anselmi* miehen rehellisellä rukouksellaan

oli osoittanut meille, että Jumalan kanssa voi ja tulee keskustella suoraan kahden kesken ja ilman ”välikäsiä”.

Myöhemmin kun olimme lukeeet *Jeesuksestakin* enemmän niin *Ihmisen Poikana* kuin *Jumalan Poikana*, aloimme yhä enemmässä määrin epäillä 1) perisyntioppia, 2) neitseestä syntymistä, 3) lunastusoppia ja 4) ruumiiden ylösnousua kuolleista. Mielestämme *Jesus* opetuksissaan ei näyttänyt missään vaiheessa tukevan näitä käsityksiä. Niiden on täytynyt tulla perimätiedon jälkiaallossa eri kehitysuskonnoista myös kristinuskontoon pakanallisina oppeina, joilla hallita ja pelotella lukuja kirjoitustaidottomia kansalaisia.

Tänäänhän tilanne on jo aivan toinen. Kristillinen kirkko institutiona etsii itseään, ja vaikka kansalaiset eroavat kirkosta, niin ei heidän tarvitse erota Jumalastaan.

ITSENÄISTYMISESTÄ

Oppikouluun, armeijaan ja opiskelemaan lähtiessämme muistan vielä hyvin *Anselmin* sanat: ”*Kuulkaahan pojat, kun nyt menette maailmaan, niin muistakaa, että pää se on sen toisenkin harteilla, ja hän ajattelee sillä. Ja Jumala on meidän kakki- en luoja tunnustimmepa sitten tai emme. Mitä Jumalaan tulee, niin miksette muodostaisi siitä omaa hen-*

kilökohtaista käsitystänne, sillä toisen porovasalla ei voi eikä tule ratsastaa."

Tuosta on ollut hyvä jatkaa. Ei niin, että se olisi ollut helppoa varsinkaan, kun JUMALA -sana suomenkielessä sisältää 6 kirjainta tarkoittamatta mitään. Niinpä olen itse joutunut muodostamaan *Jumala -käsitteelle* omien kokemusteni ja elämäni sisällön kautta *merkityksiä ja arvoja*, joita itse pidän totena ja joiden olen sallinut muuttua ja kasvaa elämäni eri vaiheissa.

On itsestään selvää, että itsestä ajatteluni ovat innoittaneet vieläpä myönteiseen suuntaan ensin AAn hengellinen 12+12+12 toipumisohjelma vapautuakseni ensin alkoholismini pakkomielleisestä juomisesta 15.8.1974 alkaen ja sittemmin lisäpotkua elämäni tarkoitukseen tuonut tutustuminen Urantia-ilmoitukseen Pauligin huvilalla aina 7.7.1977 lähtien. Persoonallisuuttanihan ne eivät ole muuttaneet, vaan pikemminkin tuoneet rohkeasti sen alkuperäissointia enemmän esiin.

Olen alkanut asteittain oppia ja uskoa, että kaiken olevaisen Luojan eli Ensimmäisen Lähteen ja Keskuksen täytyy olla tietoinen minusta ja minun hänestä. Tästä ylläpitämästäni vuorovaikutuksesta seuraa, että tuo *henki-kipinä*, joka asuu minussa – minun mielessäni – on portti minussa potentiaalina uinuvaan korkeam-

paan tietoisuuteen. Kun itse hyväksyn tuon entiteetin läsnäolon itsessäni, niin se on oleva osa minua. Sallimalla itsessäni asuvan *henki-kipinän* kumppanikseni ja kansakulkijakseni koen todella eläväni, mutta en suinkaan vain itselleni. Elämäntarkoitus alkaa avautua muiden palvelemisena.

Jos tämä on jumaltietoisuutta tai Jumalan kaltaisuutta, niin hyvä on. Koskapa en ole itse itseäni tänne planeetalle saattanut, niin luotuna kuolevaisena minun tulisi – ei vain löytää – vaan myös ”vapaatahtoisesti” toteuttaa minussa asuvan *henki-kipinän "korkeampaa tahtoa"*, jotta *hyvyys, totuus, kauneus ja rakkaus* näkyisivät kaikissa toimissani.

"Jumala on teissä, te olette Jumalan poikia ja tyttäriä", sanoi itse Mestariimme Jeesus.

Tätä nykyä minun on henkilökohtaisesti helppo uskoa nuo sanat todeksi. Rohkenen jopa ajatella, että *Selmikin* hyväksyisi **tällaisen** ”toisen porovasalla ratsastamisen”.

Näyttää siltä, että persoonallisuus on yksi universumien ratkaisemattomista mysteereistä. Persoonallisuus on potentiaalinen kaikissa luoduissa, joiden varustuksiin kuuluu mieli. Ja mieli on se arena, jolla elämä kaikkienensa koetaan - jopa vähäisimmästä mahdollisesta minätietoisuudesta aina suurimpaan mah-

dolliseen jumalatietoisuuteen saakka.

Jää todellakin ihmisen itsensä asiaksi se, että tahtooko hän luoda päätösvallassaan olevan, eloonjäävän ja ikuisen minuuden tai estää sen luomisen !

Ei mikään muu olento, valta, luoja, toimintayksikkö tai yhteisö koko laajassa universumien universumissa voi missään määrin puuttua kuolevaisen *vapaan tahdon* ehdottomaan suverenisuuteen, kun kuolevainen käyttää tätä ainutkertaista valinnanvapauttaan päättäessään oman persoonallisuutensa ikuisesta kohtalosta.

Tätä mieltä oli isänsä *Selmin* tyttäreksi ajattelussaan osoittautunut *Hellin*-äitimme, joka 94-vuotiaanakin jaksoi palvelutalossa rohkaista epäuskoisia senioreita: *”Kuulkaahan, se on sillä tavalla, että me kaikki joudumme taivaaseen. Taivaallinen Isämme haluaa, että siellä teemme kaiken sen hyvän, mikä täällä jäi tekemättä, sekä oikaisemme ja hyvitämme kaiken sen väärän, joka tuli tietäen tai tietämättämme tehdyksi täällä. Mutta olkaamme levollisin mielin, siellä meillä on ikuisuus aikaa. Hötkyillä ei siellä tarvitse”*.

Äitimme syvällisyydelle on luonnollinen taustansa. Tsaarin valan aikana syntyneenä, 4 sotaa läpikäyneenä, 2 leskeyttä kokeneena sekä 6:sta lapsesta 3 haudanneena hä-

nellä oli vahva usko Luojaansa. Niinpä hän saattoi tuomitseville ”oikeaoppineisuuden kaapuun” pukeutuneille saarnamiehille, jotka pitivät *Hellin* kovaa elämää Jumalan rangaistuksena, rauhallisesti todeta vastakysymyksellä: *”Luuleeko saarnaaja, että tästä kaikesta olisin Jumalatta selvinnyt?”*

Koska olemme lahjana saaneet persoonallisuuden, älyn, järjen, vapaan tahdon ja tunteet, on niitä lupa käyttää. Vain me itse voimme päättää, kuinka niitä käytämme. Välikäsistä ei tällaisissa ratkaisuisamme ole mitään hyötyä, päinvastoin haittaa. Itse asiassa sehän loukkaisi Lahjan Antajaa, joka on antanut meille parastaan – osan itsestään.

PERSOONALLISUUSREALITEETIT

Persoonallisuus on todellisuuden taso, joka ilmenee jokaisessa ihmisessä omanlaisenaan. Kenestäkään ei ole kaksoiskappaletta koko universumien universumissa.

Fyysinen todellisuus näyttää olevan universumien ja galaksien laajenemisen alainen, sen sijaan **persoonallisuus** näyttäytyy loputtomalta erilaistumiselta. Kuulee usein sanottavan, että jonkun henkilön persoonallisuus on muuttunut. Koska persoonallisuus on ominaisuus,

joka säilyy muuttumattomana muutosten keskellä, niin kysymyksessä lieneekin ilmiö, jossa meissä potentiaalina oleva *todellinen persoonallisuus* tulee aste asteelta esiin eli **aktualisoituu**. Itse asiassa persoonallisuutemme tulee muille näkyviin ikään kuin jäävuori, joka näyttäytyi vasta sitten, kun Titanic oli siihen törmännyt.

Saavutetuilla *kokemuksellisilla tasoilla* kaikki persoonallisuuden lajit tai arvot ovat yhdisteltävissä olevia ja jopa luomiseen osallistuvia. Mies ja nainen ovat tästä hyvä esimerkki. Uskottavaa lienee, että yhtä hyvin 1) esipersonoallista, 2) persoonallista ja 3) ylipersonoallista yhdistää keskinäisten, asteittain saavutettavien yhteisten tulosten ja myötäluovan kapasiteetin potentiaali.

Mutta persoonaton ei koskaan muunnu suoraan persoonalliseksi. Yhtä vähän kuin suolakurkusta voi tulla koskaan enää tuorekurkkua. Persoonallisuus ei ole koskaan itsestään ilmaantuvaa, vaan se on lahja meille ja elämällemme. **Persoonallisuus** asettuu energian päälle ja se liittyy vain eläviin energiajärjestelmiin. **Identiteetti** sen sijaan voi liittyä elottomiinkin energiamuotoihin.

Nämä universaalisen todellisuuden ominaisuudet ilmenevät ihmisen kokemuksessa seuraavilla tasoilla:

1. *Ruumis*. Ihmisen aineellinen eli fyysinen organismi, elävä sähkökemiallinen mekanismi.

2. *Mieli*. Ihmisorganismien ajatteleva, havainnoiva ja tunteva mekanismi, koko tietoinen ja tiedostamaton kokemus, älytoiminta, johon liittyy tunne-elämä ja joka ulottuu myös aina hengelliselle tasolle saakka.

3. *Henki*. Se henki-kipinä, joka sijaitsee ihmismieleessä. Tämä kuolematon henki ohjaa ajatteluamme loukkaamatta silti *vapaata tahtoaamme*.

4. *Sielu*. Ihmisen sielu on kokemusperäisesti hankittu. Joka kerta kun kuolevainen mielemme tekee **moraalisen päätöksen** niin sisimmässämme asuva ikuinen *henki-kipinä* vahvistaa sen todeksi ja kuolematon sielumme kasvaa ja vahvistuu ikuista nousua varten.

Ihminen itse kuitenkin päättää "vapaata tahtoaan" käyttäen, haluaako hän valita ikuisen eloonjäämisen - vai ei.

Kun kuolevainen luotu päättää *vapaasta tahdostaan* noudattaa itsessään asuvan *henki-kipinän* korkeampaa tahtoa, niin ihmisessä olevasta hengestä tulee samalla ihmisen kokemuksessa *uuden subjektin - sielun isä*. Kuolevainen ja aineellinen mieli on tämän saman kehkeytyvän realiteetin **äiti**. Tämän uuden realiteetin substanssi ei ole aineellista eikä hen-

gellistä – *sielu on näiden välissä* – se on morontiaa..

Tämä on se kehkeytyvä ja kuolematon sielu minussa, jonka on määrä voittaa ruumiillinen kuolema ja aloittaa nousu yhä ylemmäs.

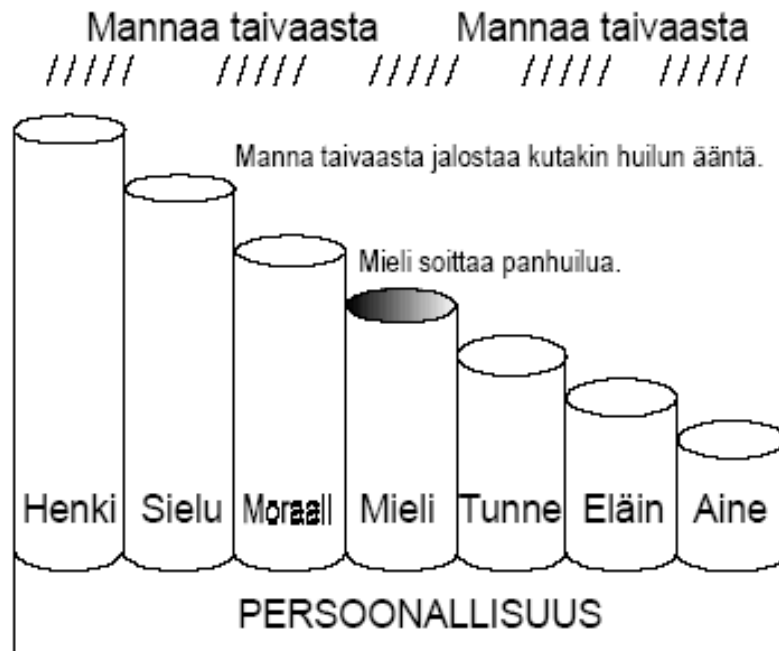
Persoonallisuus. Kuolevaisen ihmisen persoonallisuus ei ole ruumista, mieltä eikä henkeä. Se ei liioin ole sielu. Persoonallisuus on yksi ja ainoa muuttumaton realiteetti muutoin aina muuttuvassa luodun kokemuksessa, ja se yhdistää kaikki muut yksilöllisyyteen liittyvät tekijät. Persoonallisuus on ainutlaatuisen lahja, joka on annettu eläville ja toisiinsa liittyville aineen, mielen ja hengen energioille. *Persoonallisuus* on se joka jää eloon yhdessä kehittyneen *sielun* eloonjäämisen kanssa.

Morontia on termi, jota käytetään laajasta aineellisen ja hengellisen tason väliin jäävästä tasosta. Se saattaa tarkoittaa persoonallisia tai persoonattomia todellisuuskohteita, eläviä tai elottomia energioita. Morontian loimilanka on hengellinen, sen kudelanka on fyysinen.

Huom. Koska en ole itse itseäni tänne planeetalle saattanut, niin siihen täytyy jo sinänsä sisältyä korkeampaa tarkoitusta. *Elämäni tarkoituksen* uskon annetun potentiaalina ylhäältä, mutta minun on itse luotava se, ja se on oleva aina ainutkertainen ja näköiseni.

Evolutionaarinen mieli kykenee löytämään lain, moraalin ja etiikan; mutta lahjaksi annettu ja sisimmämmämme asuva henki paljastaa kehittyvälle ihmismielelle lainsäätäjän, kaiken *toden, kauniin, hyvän ja rakkauden* Keskuksen ja Lähteen. Tällaisella valistuneella ihmisellä on sellainen usko, että hän voi aloittaa pitkän ja jännittävän etsinnän löytääkseen itsensä ja Jumalan.

Tälle riemulliselle matkalle sain saattaa rakkaan *Hellin*-äitini viime syyskuussa 2012, sisareni *Annelin* helmikuussa 2013 sekä enoni *Erkin* Saunavaarasta maaliskuussa 2013. *Juhani*-veljeni menehtyi 1973 siihen, mistä minä selvisin 1974 AAn avulla. Samana vuonna 20.4.1974 menettämäni tyttäreni kohtaan sitten aikanaan mansiomaailmoissa. Voin sanoa, kuten hengellinen neuvonantajani, *Topi-suutari*: ”*Matka jatkuu ja laulu soi!*”

PANHUILU, jota mieli soittelee ja persoonallisuus koordinoi.

Kuvan innoittamana on helppo astua suvaitsevaisuuden tielle ketä tahansa kohtaan. On hyödytöntä - jopa vastuutonta - kadehtia esimerkiksi aineellisesti parempiosaisia, sillä *Aineeseen* sitoutuneella *Mielellä* on **aineen kohtalo** – se on katoavaista. Kun tästä poiketen *Henkeen* sitoutuneella mielellä on **ikui-nen Henki-elämä**.

Luoja, joka laskeutuu meissä jokaisessa *hengestä* alas *aineeseen* saakka, tahtoo kohdata *aineesta* ja *eläimestä* peräisin olevan luotunsa ihmisen *mielen* tasolla. Se on areena, jolla *Jumal-kipinä* ja *ihminen* voivat paiskata toveruuden kättä toisilleen ja aloittaa yhteisen nousunsa *Universaalisen Isän* luokse.

Urantia-kirjan kosmologiaa Osa 3

Paikallisuniversumi

PERTTI LEINONEN
ESITELMÄ 25.5.2013

Paikallisuniversumien syntyä

Paikallisuniversumit eivät ilmaannu itseksensä, eikä alkuräjähdyksen seurauksena, vaan ne tulevat fyysisen olemassaolon piiriin tietoisuuden luomistyön tuloksena. Tämän luomistyön alkuunpanijana ja suunnittelijana on Paratiisin Luoja-Pojat – Mikaelit – joiden aloitteesta paikallisuniversumit luodaan. Tätä työtä edeltävät Kokonaisuniversumin Paratiisi – Arkkitehtien suunnitelmat aineellisista luomuksista, mutta Mikaelit valitsevat paikan missä tämä suunnitelma toteutetaan. (32:0.1-4)

Ilmaantuminen ja organisointi

Universumien luomista edeltävät avaruusvahvuuden ja alkuenergioiden manipuloinnit ovat Paratiisissa olevien Vahvuuden Pääorganisoidijien aikaansaannosta; mutta kun emergentti energia alkaa superuniversumien toimipiireissä reagoida paikalliseen eli lineaariseen gravitaatioon, he poistuvat näyttämöltä tehdäkseen tilaa asian

omaisen superuniversumin voimanhajajille.

Nämä voimanhajajat toimivat yksikseen paikallisuniversumin esiaineellisissa ja vahvuudenjälkeisissä luomisvaiheissa. Luoja-Pojalla ei ole mitään mahdollisuutta ryhtyä organisoimaan universumia, ennen kuin voimanhajajat ovat saaneet avaruusenergiat mobilisoiduiksi niin, että ne riittävät tarjoamaan ilmaantuvalla universumille aineellisen perustan: aineelliset auringot ja materiaaliset sfäärät. [32:1.1-2]

Nebadonin paikallisuniversumin syntyhetket ajoittuvat tavattoman kauaksi menneisyyteen, jopa niin pitkälle, että käsityksemme maailmankaikkeuden iästä saa aivan uuden perspektiivin.

875.000.000.000 vuotta sitten pantiin asianmukaisesti alulle suunnaton Andronoverin tähtisumu numero 876.926. Tarvittiin vain vahvuudenorganisoidijan ja yhteysesikunnan läsnäolo sen energiapyörteen alkuunsaattamiseksi, josta lopulta kasvoi tämä val-

tava avaruuden sykloni. Tällaiset tähtisumupyörteet alkuun saatettuaan elävät vahvuudenorganisoijat yksinkertaisesti poistuvat suorassa kulmassa keskuksensa ympäri pyörivän kiekon tasosta, ja siitä hetkestä lähtien energian luontaiset ominaisuudet takaavat tällaisen uuden fyysisen järjestelmän edistyvän ja järjestyneesti sujuvan kehityksen.[57:1.7]

Kun siirrymme aikaan noin 500.000.000.000 (viisisataa miljardia) sitten, ensimmäinen aurinko irtosi emäkehrästä ja aloitti pitkän elinkaarensa kosmoksen piirissä. Orvontonin eli seitsemännen superuniversumin aurinkojen valtaenemmistö on saanut alkunsa samalla tavalla. Toisin sanoen aineellisten universumien luominen on Urantia – kirjan mukaan tapahtunut vaiheittain näiden energiapyörteiden kautta ja avulla. Tämä Andronoverin tähtisumupyörre tuotti aurinkoja ja aurinkokuntia yhteensä 1.013.628 kpl. Oma aurinkomme syntyi n. 6 miljardia vuotta sitten ja oli viideskymmeneskuudes lopusta päin laskettuna (57:4.8). Oma aurinkokuntamme on siis Nebadonin uusimpia ja täten käy paremmin ymmärrettäväksi myös oma sivilisaatiomme nuoruus.

Siirtykäämme nyt ajassa taaksepäin siihen vaiheeseen kun Luoja-Poika ja Äiti-Henki saapuivat yhdessä perustamaan omaa päämajaansa ja

luomaan ne kaikki keinotekoiset eli arkkitehtonisen maailmat tämän keskuksen ympärille.

400.000.000.000 vuotta sitten Andronoverin tähtisumussa alkoi takaisintempautumisvaihe. Monet emäytimen lähistöllä olleet ja pienemmät auringot tempautuivat takaisin siksi, että ydin asteittain laajeni ja lisääntyvästi tiivistyi. Hyvin pian alkoi tähtisumun tiivistymisen päätös vaihe, jakso, joka aina edeltää näiden energian ja aineen valtaviin avaruuskeskitymien lopullista hajaantumista.

*Tuskin oli miljoona vuotta kulu-
nut tästä aikakaudesta, kun Nebadonin Mikael, yksi Paratiisin Luoja-Pojista, valitsi tämän hajaantuvan tähtisumun universumin rakentamisen merkeissä suorittamansa oman löytöretkensä tapahtumapaikaksi. Lähes välittömästi aloitettiin Salvingtonin arkkitehtonisten maailmojen ja sadan planeetoista muodostuvan konstellaatiopäämajaryhmän rakennustyöt. Näiden varta vasten luotujen maailmasikermien valmistaminen kesti lähes miljoona vuotta. Paikallisjärjestelmien päämajaplaneettoja rakennettiin ajanjakso, joka alkoi äsken mainittuna ajankohtana ja jatkui aikaan noin viisimiljardia vuotta sitten. [57:3.7-8]*

Oma paikallisuniversumimme Nebadon on yksi sadastuhannesosa (1/100 000) seitsemännestä superuniversumista Orvontonista, jonka pääkaupungista Uversasta Urantia -ilmoitus on annettu meille. Paikallisuniversumi on kuin kuningaskunta, jota hallitsevat Luoja-Poika ja Äiti-Henki, joka on Paratiisikolminaisuuden kolmannen persoonan Äärettömän Hengen paikallisuniversumiläsnäolo. Kristus Mikael on meidän hallitsijamme, joka ruumiillistui Jeesus lapsena Urantialla yli kaksituhatta vuotta sitten 21 päivänä elokuuta, vuonna 7 eaa. Palestiinan Betlehemissä. Hän tuli tänne saadakseen lahjaelämä inkarnaatiosarjansa päätökseen ja samalla tullakseen täysivaltaiseksi Mestari-Pojaksi, jolla on ”kaikki valta maan päällä ja taivaassa”. Toinen syy oli saattaa planetaarinen kapina päätökseen ja lahjoittaa Totuuden Henki kaiken lihan päälle. Kolmas syy ja meille varmaan merkitevin oli tuoda uusi paljastus Universaalisesta Isästä Urantian kansoille. Hän paljasti Universaalisen Isän Hengen elävän sisäisesti meissä. Hänen ylösnousemuksensa jälkeen olemme saaneet nauttia Totuuden Hengen ja Ajatussuuntaajien yleismaailmallisesta lahjoituksesta ihmiskunnalle.

Elollisuuden luomistapahtuma paikallisuniversumissa

Kun fyysinen perusta on valmis, on aika saattaa olevaisiksi se henkilökunta, joka tulee toimimaan Luoja-vanhempien esikuntana. Tämä valtavan monilukuinen hallinto ja toimeenpanopersonallisuuksien joukko tulee olla valmiina ennen kuolevaisen tahdollisen ihmisen ilmaantumista kehityksenalaisilta planeetoilta.

Ennen pitkää universumin fyysinen suunnitelma on toteutunut, ja Luoja-Poika laatii yhdessä Luovan Hengen kanssa suunnitelmansa elollisuuden luomiseksi. Sen jälkeen tämä Äärettömän Hengen edustuma aloittaa universumitoimintansa erillisenä luovana persoonallisuutena. Kun tämä ensimmäinen luomisteko on hahmotettu ja toteutettu, olevaisuuden piiriin ilmaantuu Kirkas Aamutähti, edellä mainitun ensimmäisen luomisteon sisältämän identiteettikäsitteiden ja jumalallisuuden ihanneen personoituma. Kysymyksessä on universumin toimeenpanopäällikkö, Luoja-Pojan henkilökohtainen työtoveri, joka on hänen kaltaisensa kaikkien luonteenpiirteidensä puolesta, vaikka hän jumalallisuutta edustavien ominaisuuksien osalta onkin merkittävässä määrin rajoittunut.

Nyt kun Luoja-Pojan oikeana käte-

nä toimiva avustaja ja ensimmäinen toimeenpanija on ilmaantunut, vuorossa on erilaisten olentojen monilukuisen ja ihmeellisen joukkokunnan olevaiseksi saattaminen. Paikallisuniversumin pojat ja tyttäret ilmaantuvat, ja pian sen jälkeen järjestetään tämän luomakunnan hallinto. Se ulottuu universumin korkeimmista neuvostoista konstellaatioiden isiin ja paikallisjärjestelmien hallitsijoihin – sellaisista maailmoista koostuvien ryhmittyvien hallitsijoihin, joista on myöhemmin määrä tulla tahdollisia luotuja edustavien erilaisten kuolevaisrotujen kotipaikkoja, ja Planeettaprinssi tulee johtamaan jokaista tällaista maailmaa.

Ja sitten kun tällainen universumi näin on täysin organisoitu ja kokonaan miehitetty, Luoja-Poika ryhtyy toteuttamaan Isän ehdotusta luoda kuolevainen ihminen heidän jumalalliseksi kuvakseen.[32:2.6-8]

Nebadon on edelleen nuori järjestelmä ja asutettavia planeettoja syntyy koko ajan lisää. Asuttujen planeettoja määrän kerrotaan olevan 3.840.101 eli alle puolet lopullisesta vahvuudesta. Nebadon sijaitsee lähellä seitsemännen superuniversumin Orvontonin ulkoreunaa, jonka uloimmista järjestelmistä on hieman

alle 250 000 valovuotta superuniversumin keskustaan (32:2.11-12).

Salvington ja arkkitehtoniset maailmat

Nebadonin paikallisuniversumin päämaja on nimeltään Salvington ja sitä ympäröivät kymmenen arkkitehtonista 49 yliopistomaailman sfermää, jotka kiertävät tämän ympärillä. Näissä maailmoissa sijaitsevat erityyppisten olentoryhmien omat keskukset ja opetukseen liittyvät alueet. Jokaisessa kymmenessä sfermässä on seitsemän primääristä maailmaa ja niiden ympärillä on 42 apusatelliittia.

Nämä primääriset maailmat ovat:

1. Melkisedekien maailmat
  - Luoja-Pojan, Äiti-Hengen ja Isä Melkisedekin jälkeläisiä/Hätätila -pojat
2. Vorondadekien maailmat
  - Luoja-Pojan ja Äiti-Hengen jälkeläisiä/Konstellaatio Isät
3. Lanonandekien maailmat
  - Luoja-Pojan ja Äiti-Hengen jälkeläisiä/Paikallisjärjestelmän hallitsijat
4. Elämäkantajien maailmat
  - Päivien Muinaisen, Luoja-Pojan ja Äiti-Hengen jälkeläisiä/Elämän istuttajat
5. Finaliittien maailmat
  - Paratiisinousun suorittaneiden ja

paikallisuniversumiin palanneiden entisten kuolevaisten sekä midsoniittien maailma. Midsoniitit ovat Elämänkantaja Melkisedekin ja Aineellisen Tyttären jälkeläisiä.

6. Iltatähtien maailmat

- Luoja-Pojan ja Äiti-Hengen jälkeläisiä/ Kirkkaan Aamutähden Gablielin palveluksessa

7. Arkkienkeleiden maailmat

- Luoja-Pojan ja Äiti-Hengen jälkeläisiä

8. Henkeen fuusioitujen kuolevaisten maailmat

- Kuolevaisia jotka ovat Henkeen fuusioituneita

9. Serafien maailmat

- Äiti-Hengen jälkeläisiä/Se enkeliluokka, joka on kiinnitetty kuolevaisten noususuunnitelmaan

10. Paljastamattomien maailmat

Kun kuolevaiset ihmiset ovat käyneet paikallisjärjestelmä Jerusemin ja mansoniamailmat ja konstellaatio Norlatiadekin ja sen morontiamailmat he saapuvat Salvingtonin arkkitehtonisille sfääreille ja suorittavat siellä vielä 491- olomuodon muutosta ennen kuin paikallisuniversumissa suoritettava koulutusjakso on tullut päätökseen. Näin ollen ihminen joutuu koko-

maan täsmälleen yhteensä 570 morontiakehon uudelleenviritystä ennen kuin hänestä tulee ensimmäisen asteen henki.

Paikallisuniversumi Neadonin opetusjärjestelmä

Opetuksesta vastaavat Kolminaisuuden Opettaja Pojat ja Melkisedekien opettajakunta yhdessä. Kuitenkin Taivaalliset Valvojat suorittavat suuren osan sen ylläpito ja kehittämisestä. Tähän ryhmään kuuluu kaitentyyppejä yksilöitä, jotka ovat saaneet kokemuksen kautta pätevyyden toimia opetusneuvojina. Heidän asemapaikkansa on Melkisedekien Salvington maailmat, josta käsin he hoitavat tarkastustyötään niissä kouluissa jotka hoitavat ylösnousemuskuolevaisten mielen koulutusta ja hengen kasvatusta(37:6.1).

Tätä mielen koulutusta ja hengen kasvatusta harjoitetaan koko matkan: ihmisen synnyinmaailmoista lähtien järjestelmän mansiomaailmojen ja muiden Jerusemiin liittyvien edistykseen sfäärien kautta ja edelleen Edentiaan liittyvissä seitsemässäkymmenessä sosiaalistavassa maailmassa sekä Salvingtonia ympäröivillä neljällä sadalla kahdeksälläkymmenellä henkisen edistykseen sfäärillä. Itsessään universu-

min pääkaupungissa on lukuisia Melkisedekien kouluja, siellä ovat Universumin Poikien korkeakoulut, serafiyliopistot sekä OpettajaPoikien ja Päivien Yhdistyneen koulut. Kaikin mahdollisin tavoin varmistaudutaan siitä, että univesumin moninaiset persoonallisuudet saavat pätevyuden yhä pitemmälle menevään palveluun ja yhä parempaan toimintaan. Koko univesumi on yhtä suunnatonta koulua. [37:6.2]

Aineellisella ihmisellä ja tietämyksemme tässä vaiheessa meillä voi olla vain kalpea aavistus miten totuutta näissä opinahjoissa todella opetetaan. Tavoite on kuitenkin selvä; valistuneen kokemuksen antama luonteenlujuus. Koulutus kuitenkin tähtää siihen, että saamme valmiudet hoitaa meille uskottuja tehtäviä käytännössä. Jumalallinen opetusjärjestelmä huolehtii siitä, että työ ja opetus liittyvät saumattomasti toisiinsa (37:6.4).

Kaiken tämän koulutuksen ja kokemuksen tarkoituksena on valmentaa sinut pääsemään superunivesumin korkeammille ja hengellisemmille koulutussfääreille. Eteneminen jonkin tietyn maailman puitteissa on yksilökohtaista, mutta siirtyminen yhdestä vaiheesta toiseen tapahtuu tavallisesti luokittain.[37:6.5]

Oman osansa saa myös mielen ja älyllisyyden harjaannuttaminen. Mielen ja hengen samanaikainen ke-

hittäminen on vailla sitä taakkaa mitä se on täällä aineellisessa maailmassa. Meillä ei ole lihallisen ruumiin rajoitteita. Olemme vapaita täällä tapahtuvassa päättymättömässä taistelussa, jossa aineelliset pyyteet ja hengellisyyden vaatimukset taistelevat keskenään. Voimme nauttia jalostuneen mielen yhtenäisestä halusta kohti korkeampaa päämäärää, joka on vapautunut alkukantaisesta eläimellisestä vietistä aineellisuuteen (37:6.6).

Useimmille Urantian kuolevaisille annetaan ennen heidän lähtöään Nebadonin univesumista tilaisuus palvella pitempi tai lyhyempi aika Taivaallisten Valvojain Nebadoniyhteisön jäsenenä. [37:6.7]

Edellinen kohta vaikuttaa jonkinlaiselta tunnustukselta meille Urantian kuolevaisille. Planeettamme on kokenut kovia menetyksiä ja sivilisaatiomme on yli yhden tuomiokauden jäljessä normaalia kehitystä. Kokemustemme ankaruudesta voi siis olla myöhemmin hyötyä näissä korkeammassa maailmoissa, joissa saatuja kokemuksia voidaan käyttää koulutettaessa morontia-etenijöitä.

Morontiaopettajista ja korkeampien henkien yhteisöistä

Urantia-kirja mainitsee morontiaopettajia olevan kunnialla kruunatut

kerubit. He ovat palvelukseen kutsuttuja ja saavat toimeksiantonsa Melkisedekeitä. Heidän lukumääränsä on ihmiskäsityksen yläpuolella, mutta heidän lisäksi on myös muita koulutuksesta vastaavia ryhmiä.

Kirjoitukset paljastavat myös muita kiinnostavia universumiolentojen ryhmiä, joita on liitetty paikallisuniversumihallintoon. Näitä Äärettömän Hengen perheeseen kuuluvia henkiolentoja esitellään seuraavasti:

Yksinäiset Sanansaattajat ovat erittäin hyödyllinen olentoryhmä, joiden palveluksia universumihallinto käyttää silloin, kun pitää voittaa ajan ja avaruuden muodostamia esteitä. Heidän kykynsä liikkua avaruudessa on poikkeuksellinen. Aika ja avaruus ei aseta rajoja heidän tehtäviensä hoitamiseksi. Silloin kun he eivät ole suorittamassa tehtäviään, kenelläkään paikallisuniversumissa ei heihin ole mitään määräysvaltaa.

Seuraavana on mainittu *Universumin Virtapiirivalvojan* tehtävistä. Andovontia oli se kolmannen asteen valvoja, joka huolehtii niistä henki- ja morontia virtapiireistä, jotka eivät kuulu voimanohjaajien määräysvaltaan. Eräs tapahtuma menneisyydessä liittyy hänen toimintansa myös Urantian tapahtumiin. Hänen tehtävänä oli eristää planeettamme noin 200 000 vuotta sitten kun Luci-

fer julisti kapinan Sataniassa. Hän haluaa lähettää terveisensä Urantian asukkaille ja kertoo odottavansa ilolla sitä päivää, kun hän saa jälleen kytkeä eristetyn planeettamme takaisin universumin virtapiireihin.

Nebadonin *Väestönlaskennan johtaja* on Salsatia, joka pitää päämajansa Salvingtonissa Gabrilelin sektorissa. Hänen ominaisuuksiinsa kuuluu automaattinen tietoisuus tahdollisten olentojen syntymästä ja kuolemasta. Täten hän on reaaliaikaisesti tietoinen koko Nebadonin tahdollisten olentojen tarkasta lukumäärästä.

Nebadonissa tarvitaan myös juridiikkaa ja sitä tarjoavat *Universaaliset Sovittelijat*, jotka ovat kiertäviä oikeusistuimia. He toimivat kaikissa paikalliuniversumin sektoreissa evolutionäärisistä ylöspäin ja vielä siitäkin eteenpäin. Arvio sovittelukomisioiden lukumäärästään on noin sata miljoonaa.

Mitä enemmän kerrotaan näistä ihmisen yläpuolella olevista maailmoista, sitä ilmeisemmäksi käy niiden inhimillisuus ja suunnitelmallisuus. Voimme myös havaita, että omatkin yhteiskunnalliset organisaatiomme ovat ikään kuin heijastusta taivaallisesta järjestyksestä.

Paikallisuniversumin vakituiset kansalaiset

Kaikki olennot eivät vaella universumin sisällä ylös- tai alaspäin, vaan osa on ainakin suhteellisen pysyvästi asetettu tai syntyneet tiettyihin maailmoihin. Paikallisuniversumissakin on omat vakituiset asukasyhteisönsä.

Susatiat ovat Salvingtonin vakituksia kansalaisia ja heidän vanhempansa ovat Luoja-Poika ja Luova-Henki (Äiti-Henki). He ovat läheisessä yhteistyössä niiden kuolevaisien kanssa jotka ovat Henkeen fuusioituneita.

Univitatiat ovat niitä pysyväisasukkaita, jotka tapasimme jo konstellaation läpi matkatessamme. He palvelevat nousevia kuolevaisia paljolti kuten keskusuniversumin Havonan alkuperäisasukkaat paljon myöhemmin omissa maailmoissaan.

Aineelliset Jumalan Pojat (Aatamit ja Eevat)

Kun Luoja-Poika on yhdessä Äiti-Hengen kanssa saattanut olevaisuuteen koko sen olentojoukon, joka sisältyy heidän yhteiseen luovaan potentiaaliinsa, niin viimeiseksi Luoja-Poika yksin personoi kaksinaisessa muodossa oman käsityksensä kaksinaisesta olemuksestaan aineellisiksi Pojaksi ja Tyttäreksi. He ovat se alkuperäinen jälkeläisiä tuottava pari, joiden lapsista tulee paikallisjärjestel-

män verrattain pysyviä kansalaisia. Osa heistä pääsee seikkailuun, joka vie heidät sivilisaation alkuvaiheessa oleville planeetoille suorittamaan biologisen kohentajan tehtävää liittämällä oman elämänplasmansa alkukantaisiin rotuihin.

Keskiväliolennot Näiden olennot alkuperä liittyy kehityksenalaisten planeettojen siihen vaiheeseen, kun planeetta saa ensimmäisen hallitsijansa Planeettaprinssin ja esikuntaansa kuuluvat vapaaehtoiset, jotka olivat planeetan ihmisrotujen yläpuolella olevia morontianousijoita eli entisiä kuolevaisia, jotka keskeyttivät väliaikaisesti nousunsa ja valitsivat paluun takaisin kehityksenalaiselle planeetalle osana planeettaprinssin henkilökuntaa. Näiden vapaaehtoisten, mies- ja naispuolisten luovasta, ei sukupuolellisesta yhdistymisestä sai alkunsa Urantian ensiasteisten keskiväliolentojen ryhmä. Heidän määränsä rajoittui 50 000 yksilöön. Urantian toisasteinen ryhmä syntyi Aatamin vanhimman pojan ja erään esikunnan jäsenen puhdasverisen jälkeläisen sukupuolellisesta kanssakäymisestä. Heidän lukumääränsä jäi 1984 yksilöön. Molemmat ryhmät ovat kuolevaisille asukkaille näkymättömiä.

Nämä ainutlaatuiset olennot ovat usein Aineellisten Poikien ja evoluutionaaristen luotujen keskivälissä, mis-

tä johtuu heidän nimityksensä: keskiväliolennot. Tietyssä mielessä nämä keskiväliolennot ovat evolutionaaristen maailmojen vakinaisia kansalaisia. Niistä varhaisista ajoista alkaen, jolloin Planeettaprinsi saapuu, siihen kaukaiseen aikaan saakka, jolloin planeetta asettuu valoon ja elämään, he ovat se ainoa älyllisten olentojen ryhmä, joka pysyy tuolla sfäärillä jatkuvasti. Urantialla keskivälihoivaajat ovat todellisuudessa tämän planeetan varsinaisia hoitajia. Käytännön kannalta katsottuna he juuri ovat Urantian kansalaisia. Kuolevaiset ovat eittämättömästi evolutionaarisen maailman fyysisiä ja aineellisia asukkaita, mutta olette kaikki perin lyhytikäisiä; viivähdätte synnyinplaneetallanne kovin lyhyen ajan. Te synnytte, elätte ja kuolate ja siirrytte sitten muihin evolutionaarisen edistyksen maailmoihin. [37:9.8]

Salvington -- merkittävä välisäema Paratiisinousijan uralla

Saapuminen Salvingtoniin on kuin saapuisi ”kotimaan pääkaupunkiin”. Olemme kaikki nebadonilaisia ja Luoja-Pojan sekä Äiti-Hengen luomistyön tuloksia. Kun kaikki aikaisemmat arkkitehtoniset sfäärit ovat käyty läpi ja olemme Salvingtonin kansalaisia, itse Mikael ja Äiti-Henki konfirmoivat meidät vihkimyksellään ensimmäisen asteen hengiksi (30:4.15).

Kuolevaiset saavat reaalisen henki-identiteetin hetkeä ennen kuin he lähtevät paikallisuniversumin päämajasta superuniversumin piensektorin vastaanottomaailmoihin. Siirtyminen viimeiseltä morontiatasolta ensimmäiselle eli alimmalle henkiasteelle on vain vähäinen muutos. Tällainen askel eteenpäin ei muuta mieltä, persoonallisuutta eikä luonnetta; muuttuminen kohdistuu vain hahmoon. Mutta henkihahmo on aivan yhtä reaalinainen kuin morontiaruumiskin, ja se on aivan havaittavissa.[30:4.14]

Tämä muodonmuutos ensimmäisen asteen hengeksi on merkinä nousu – uran tähänastisesta hyväksymisestä ja lähtölupa jatkaa matkaa ”ulko-
maalle” eli serafikuljetuksella piensektorin Ensan päämajan Uminor 3 arkkitehtonisille sfääreille. Nousu syntymäplaneetalta superuniversumin päämajaan on sillä tavalla puolellavälissä, että morontiaura on suoritettu ja henkipersonallisuuden status juuri saavutettu. Samoin kolme päämajakeskusta on takana eli järjestelmä, konstellaatio ja paikallisuniversumi ja kolme vielä edessä, jonka jälkeen olemme valmiita jättämään Orvontonin ajan ja avaruuden maailmat koulutusmielessä kokonaan taaksemme.

Aurinko ja hengellisyys

EIJA SEPPÄNEN-BOLOTINSKI
ESITELMÄ 25.9.2010

Motot

”Aurinko paistaa niin väärille kuin vanhurskaillekin – Jumala on *välttämättömyys*. Välttämättömyyden kaksi puolta: se vaikuttaa ja se koetaan. Aurinko ja risti.” (filosofi **Simone Weil**, 1909–1943, kirjassaan *Painovoima ja armo*.)

Vähäiset viholliset voivat sinua ympäröidä ja monet esteet viivyttää, mutta tämän maailman ja universumin suuret olevaiset ja todelliset olevaiset ovat puolellasi. Aurinko nousee joka aamu tervehtimään sinua, niin kuin se tervehtii mahtavinta ja menestyksekkäintä miestä, jonka maa päällään kantaa. [130:6.3] (Jeesuksen sanat nuorelle pelokkaalle miehelle Kreetalla matkalla Roomaan.)

Esipuhe

Nyt kesällä 2010, jolloin ”voittamaton aurinko” näytti voimansa ja seurauksensa voimastaan, pohdin myös seuraavaa Uuden testamentin Johanneksen ilmestyksen tekstiä kohdasta ”Jumalan vihan maljat” viimeistellessäni tätä alustusta:

”Neljäs enkeli tyhjensi maljansa aurinkoon, ja aurinko sai vallan korventaa ihmisiä tulellaan. / Ihmiset paahtuivat kovassa helteessä mutta herjasivat Jumalaa, jonka vallassa nämä vitsaukset olivat. He eivät kääntyneet, eivät antaneet kunniaa Jumalalle.” (Ilm. 16:8–9)

Urantia-kirjassa kerrotaan:

Urantia-planeetta on peräisin Aurinkosta ja Aurinko on peräisin Andronoverin tähtisumusta (57:1.1).

Tähtisumun neljännessä vaiheessa, 6 miljardia vuotta sitten syntyi meidän Aurinkomme ja sen numero on 1.013.572 (57:4.8).

Noin 4,5 miljardia vuotta sitten Angonan aurinkokunnan keskuksessa oleva pimeä avaruuden jättiläinen ohikulkiessaan aiheutti Aurinkoomme gravitaatiovaikutuksen, jonka seurauksena planeetat muodostuivat purkautuneesta aurinkokaasusta ja lähiavaruudesta siepauksista meteoriaineista (57:5.4–14).

Miten eri tavalla urantialaiset voivatkaan aurinkoa katsoa!

Ensin pessimistin näkemys tunnetusta kirjasta *Pessimistin elämän-*

viisaus (Arthur Schopenhauer, 1788–1860):

”Mittaamattomassa avaruudessa lukemattomia valaisevia palloja, joista jokaista kiertää tusina pienempää lainavaloista palloa, uumenissaan kuumaa, mutta ympärillään jähmettynyt, kylmä kuori, jonka homepeite synnyttää eläviä ja tiedoitsevia olentoja – siinä empiirinen totuus, todellisuus, maailma. Surkea on ajattelevan olennon asema, elämä jollakin noista äärettömässä avaruudessa epälukuisina ajelehtivista palloista tietämättä: mistä tai minne, vain yhtenä lukemattomista samanlaisista olennoista, jotka töykkivät, ahdistavat ja kiduttavat toisiansa – herkeämättä ja hetkessä syntyen ja kuollen – aluttomassa ja loputtomassa ajassa.”

Ja toisaalta, kuunnelkaa ote **Franciscus Assisilaisen** (1181–1226) *Aurinkolaulusta* (suom. Sepo A. Teinonen):

”Ole ylistetty, Herrani, kaikkien luotujesi kanssa, varsinkin herramme, veli auringon; hän on se päivä, jolla meidät valaiset. Ja hän on kaunis ja säihkyvä suuressa loistosaan, sinun kuvaasi hän kantaa, oi Korkein – –.”

Urantia-kirjassa kerrotaan:

Kuunpalvonta edelsi auringonpalvontaa. Kuun kunnioittaminen oli korkeimmillaan metsästyksen aikakaudella, kun auringonpalvonnasta taas tuli myöhemmin seuranneiden maanviljelyn aikakausten tärkein uskonnollinen seremonia. Auringonpalvonta saavutti laajaa suosiota ensin Intiassa, ja siellä se myös säilyi kauimmin. Persiassa auringon kunnioitus johti myöhempään Mitra-kulttiin. [85:5.2]

Pysähtykäämme tässä hetkeksi Mitra-kulttiin:

– – *mitralaisuuden opetukset, jotka esiintyivät Paavalin kehittämän, esiin versovan kristinuskon kultin kanssa jonkin aikaa rinnakkain ja sen kilpailijoina. [121:5.8]*

Mitra-kultti kuului mysteerikultteihin, se oli iranilainen kultti, joka palvoi Mitraa syntisen ihmiskunnan pelastajana ja lunastajana (98:4.5).

Mitra-kultti omaksui monia Zarathustran opetuksista ja näin Zarathustran uskonto pääsi vaikuttamaan myöhemmin ilmaantuneeseen kristinuskoon (98:5.2).

Mitra-kultissa on mm. viimeinen illallinen, jonka Mitra nautti aurinkojumalan seurassa ennen kuin nousi taivaisiin. *Kyseinen aurinkojumala, Sol Invictus, oli rappeutunut muoto zarathustralaisuuden*

Abura-Mazda-jumaluuskäsitteestä. Mitra käsitettiin eloonjääneeksi aurinkojumalan esitaistelijaksi tämän kamppailusta pimeyden jumalaa vastaan. [98:5.3]

Mitra-kultin kannattajat – – viettivät erityistä viikkoseremoniaa aurinkojumalan päivänä ja kaikkein mutkikkaimpia juhlamenoja Mitran vuotuisena juhlapäivänä, joulukuun 25:ntenä. Uhrisakramentin nauttimisen uskottiin turvaavan iäisen elämän, välittömästi kuoleman jälkeen tapahtuvan siirtymisen Mitran povelle, jossa viivytettäisiin autuuden tilassa aina tuomiopäivään asti. Tuomiopäivänä Mitran taivaanavaimet aukaisivat Paratiisin portit, joista uskolliset astuisivat sisään. Sen jälkeen hävitettäisiin elävien ja kuolleiden keskuudesta kaikki kastamattomat, kunhan Mitra oli palannut maan päälle. Opetettiin, että ihminen meni kuoltuaan Mitran eteen tuomiolle ja että maailman lopulla Mitra kutsuisi kaikki haudoistaan kohtaamaan viimeisen tuomion. Pahat hävitettäisiin tulella ja vanhurskaat hallitsisivat Mitran rinnalla ikuisesti [98:5.4].

Emme voi välttyä siltä, että tässä on paljon yhtymäkohtia nykyajan kristinuskon opinkappaleisiin.

Kolmannella Kristuksen jälkeisellä vuosisadalla mitralaiset ja kristilliset kirkot olivat sekä ulkonäöltään

että rituaalinsa luonteen puolesta varsin samankaltaisia. [98:6.3]

Ratkaisevana tekijänä sen suhteen, että kristinusko voitti mitralaisuuden, oli – – naisten pääsy kristillisen uskonyhteisön täyteen jäsenyyteen [98:6.4].

Iranilaisen pelastajasankarin, Mitran, yliluonnollisesta syntymästä kertovan tarinan roomalaisesta versiosta tarttui aineksia jopa kertomuksiin Jeesuksen syntymästä Urantiolla. Sen mukaan Mitran saapumista maan päälle oli muka ollut todistamassa vain kourallinen lahjojen kera tulleita paimenia, joille enkelit olivat ilmoittaneet tästä lähes tyvästä tapahtumasta. [98:7.7]

Ohessa Wikipedian tietoja ”mithralaisuudesta”

Mithralaisuus oli muinaisessa Lähi-idässä ja Rooman valtakunnassa vaikuttanut hellenistinen pelatuskonto.

Kun Persian imperiumi kutistui, roomalaiset sotilaat levittivät Mithran palvontaa kaikkialle Roomaan. Mithralaisia jäännöksiä on tavattu niinkin kaukaa kuin Englannista.

Northumberlandissa on mithralainen monumentti, joka sisältää veistoksia ja kirjoituksen: ”Auringon Jumalalle, näkymättömälle Mithralle, aikojen herralle.”

Vanhimmat maininnat Mithrastä löytyvät Rigvedasta, jossa hän esiintyy taivaallisen valon jumalana.

Myös zarathustralaisten pyhä kirja Avesta kertoo mithrasta, vaikka alun perin mithralaisuus ja zarathustralaisuus ovat olleet eri uskontoja. Persian kielen sana *mibr* tarkoittaa sekä Aurinkoa että ystävää.

Koska kristinusko ja mithralaisuus kehittyivät samoihin aikoihin, on esitetty myös teorioita, joiden mukaan vaikutteiden lainaaminen on saattanut tapahtua yhtä hyvin toisin päin. Tämä johtuu siitä, että mithralaisuus alkoi muistuttaa kristinuskkoa läheisesti vasta loppuaikoinaan.

Toinen suoraan Aurinkoon liittynyt uskonnollinen hengellinen liike oli egyptiläinen faarao Ikhnatonin ”Atonin uskonto”. Faarao Ikhnaton tunnetaan myös nimellä Akhenaton, Amenhotep (Amenophis) IV. Hän eli vuosina 1353–1336 eKr.

Britannica-tietosanakirjassa Ikhnatonista kerrotaan seuraavaa: Ikhnatonin isä oli Amenhotep III, ”voimakas metsästäjä nuoruudessaan”; poika taas oli heiveröinen fyysillisesti ja hyvin intellektuaalinen. Ikhnatonin äiti oli ei-aatelista sukuperää ja nimeltään Tiy. Äidil-

lä oli paljon vaikutusvaltaa hovissa. Tullessaan valtaan Ikhnaton vielä palvoi vanhoja jumalia eli Theban Amonia, joka oli jumalien kuningas ja aurinkojumala Ra-Horakhti. Tämä Ra-Horakhti oli aurinkojumala Ran aamuaspekti jo vanhassa valtakunnassa. Hän oli Egyptin pantheonin johtava hahmo, joka kuvasi auringon toistuvaa kiertoa, hän oli myös vertauskuva luomisen ikuiselle toistuvuudelle ja kaikille elvyttävälle voimille. Ran tärkein kulttipaikka oli Heliopoliissa, aurinkokaupungissa, mutta 5. dynastian hallitsijat rakennuttivat Ran palvonnalle erityisiä aurinkopyhäkköjä. Vaikuttavimpia olivat obeliskit, joiden kullatut kärjet määriteltiin aurinkojumalan asunnoiksi. Kuuluisin pyhäkkö on Abu Simbelissä.

Ensimmäisinä hallitsijavuosiensa Ikhnaton kuitenkin hylkäsi Ra-Horakhtin temppelin ja alkoi rakentaa paikkaa, missä palvottaisiin uutta aurinkojumalan muotoa – auringon kehää – jota kutsuttiin Atoniksi. Atonia kuvattiin ainoastaan auringon säteinä, jotka osuivat siunaamaan ihmisten käsiä. Palvonta tapahtui ilman kuvaa, auringon lämmittämällä aukiolla. Viidentenä hallitsijavuotenaan Ikhnaton muutti nimensä Amenhotepistä (”Amon on tyytyväinen”) Akhenatoniksi (”Se yksi, joka on

Atonille otollinen”). Pääkaupunki siirrettiin Thebasta Akhetatoniin (”Atonin tehokkaan voiman paikka”). Tässä uudessa kaupungissa Ikhnaton, hänen vaimonsa Nefertiti ja heidän kuusi tyttärtään antautuivat tälle uudelle totuudelle. Ikhnaton ja Nefertiti palvoivat ainoastaan tätä aurinkojumalaa, joka oli heille ”ainoa jumala”. Se oli monoteismia ainutlaatuisimmalla tavalla, mitä maailma on koskaan nähnyt.

Kuningas Ikhnaton loi kauniin hymnin tälle jumalalle, joka muistuttaa *Raamatun* psalmia 104 ”Luojan ylistys” (tässä neljä ensimmäistä jaetta):

”Ylistä Herraa, minun sieluni!
Herra, minun Jumalani, miten suuri ja mahtava sinä olet! Sinun vaateenasi on kirkkaus ja kunnia,
valo ympäröi sinut kuin viitta.
Sinä olet levittänyt taivaan kuin telttakankaan

ja tehnyt salisi ylisten vetten keskelle. Sinä otat pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulten siivillä.

Sinä teet tuulista sanasi viejät ja panet liekit palvelijoiksesi.”

(Ps. 104:1–4)

Kuten *Urantia-kirjassa* sanotaan, ”kahtatoista Ikhnatonin hymniä säilytetään Psalmien kirjassa” (95:5.7). *Urantia-kirjassa* arvostetaan korkealle Ikhnatonin roolia totuuden säilyttämisessä. *Urantia-*

kirjassa on kappale ”Ainutlaatuinen Ikhnaton”. Siinä kerrotaan:

– – erään egyptiläisen saalemilaislääkärin vaikutuksesta muuan kuningasperheen nainen omaksui Melkisedekin opetukset. Tämä nainen suostutteli poikansa, Egyptin faaraon Ikhnatonin, hyväksymään nämä opit Ainoasta Jumalasta.

Sen jälkeen kun kuolevaishahmoinen Melkisedek täältä poistui, yhdelläkään ihmisellä ei ollut tähän mennessä ollut yhtä hämmästyttävää selkeää käsitystä Saalemin ilmoitus-konnosta kuin Ikhnatonilla. – – hän piti Egyptissä elävänä oppia El Eljonista, Ainoasta Jumalasta, ja piti niin tehdessään yllä sitä filosofista monoteismin kanavaa, joka oli elintärkeä tuolloin vielä tulevaisuuteen kuuluneen Mikaelin lahjoittautumisen uskonnolliselle taustalle. Ja tunnustukseksi nimenomaan tästä sankariteosta – muiden syiden ohella – Jeesus-lapsi vietiin Egyptiin, jossa muutamat Ikhnatonin hengelliset seuraajat tapasivat hänet – –. [95:5.1–2]

Siinä Ikhnaton osoitti viisautta, että hän pyrki juurruttamaan monoteismin aurinkojumalan valemukseen. – – Ikhnaton otti tuolloin olemassa olleen Aton-uskon yleisesti tunnetut opinkappaleet Jumaluuden isyydestä ja äitiydestä ja loi niistä uskonnon, joka tiedosti läheisen pal-

vontayhteyden ihmisen ja Jumalan välillä.

Ikhnaton oli riittävän viisas pitääkseen palvonnan ulkonaisesti edelleen auringonjumala Atonin palvontana, samalla kun hän johdatti seuraajansa Ainoan Jumalan, Atonin luojan ja kaikkien ylimmän Isän, verhoittuun palvontaan. [95:5.6–7]

Ikhnaton oli yhdistänyt taivaalla liekehtivän kiekon ja Luojajumalan – –. Monoteismin ajatus ei milloinkaan sammunut ihmisten sydäimestä, ei Egyptissä eikä maailmassa. [95:5.11]

Faarao Ikhnatonin ajasta kertoo myös **Mika Waltarin** tunnetuin ja rakastetuin teos *Sinuhe egyptiläinen*.

Sen haluaisin tässä mainita, ennen kuin siirrymme käsittelemään viidennen ilmoituksen laajennettua kosmista käsitystä auringoista, että Vanhassa testamentissa – Jobin kirjassa kohdassa ”Olenko luottanut väärään voimaan?” ja Viidennen Mooseksen kirjan kohdassa ”Epäjumalat ja niiden palvelijat tuomitaan” – kielletään auringon palvonta epäjumalan palveluksena:

”Olenko katsellut aurinkoa, kun se loistaa, tai kuuta, kun se mahtavana kulkee tietään, / niin että sydämeni on langennut salaa niitä

palvomaan ja käteni on lähettänyt niille suudelmia?” (Job. 31:26–27)

” – ja ryhtyy vastoin hänen [so. Herra, teidän Jumalanne] kieltoon palvelemaan ja kumartamaan vieraita jumalia tai aurinkoa, kuuta tai taivaan tähtien joukkoja, / teidän tulee tutkia asia tarkoin heti, kun olette saaneet siitä tiedon. Jos käy ilmi, että tällainen iljettävä teko todella on tapahtunut Israelissa, / teidän on vietävä pahantekijä kaupungin portille ja kivitettävä hänet kuoliaaksi.” (5. Moos. 17:3–5)

Jos pohdimme *Urantia-kirjan* uusinta kosmologista ilmoitusta auringosta, meidän tulee tarkastella lukua 41 ”Paikallisuniversumin fyysiset aspektit”. Siinä kerrotaan mm. seuraavaa meidän auringostamme:

– – oma Aurinkonne on keskikokoinen hehkuva taivaankappale. Lähinnä aurinkoanne olevista kolmesatakymmenestä auringosta vain kolme on kirkkaampaa. [41:3.1]

Teidän Aurinkonne halkaisija on hieman pienempi [kuin 1 600 000 km:ä]. Universumin suurin tähti, Antaresin tähtipilvi, on halkaisijaltaan neljäsataaviisikymmentä kertaa Aurinkonne suuruinen, ja sen tilavuus on kuusikymmentämiljoonaa kertaa Aurinkonne tilavuus. [41:3.2]

Saavutettuaan – – superkaasupai-
neen aiheuttaman näennäisneste-
mäisen tilan Aurinkonne ei kuiten-
kaan ollut riittävän suuri haljetak-
seen päiväntasaajaansa myöten kah-
tia – –. [41:3.3]

Oma Aurinkonne kuljettaa yhä
mukanaan hupenevaa perintöä nuo-
rempien päiviensä mahtavien laa-
jenemisten ajoilta, mutta tämä jakso
on pidentynyt aiemmista kolmen ja
puolen päivän sykkeistä nykyisiksi
yhdenoista ja puolen vuoden aurin-
gonpilkkujaksoiksi. [41:3.8]

Aurinkonne massa on hieman fyy-
sikkojenne siitä esittämää arviota
suurempi – –. – – sen tiheys on noin
puolitoista kertaa veden tiheys. Mut-
ta Aurinkonne ei ole nestemäinen
eikä kiinteä, vaan kaasumainen. Ja
tämä on totta siitäkin huolimatta,
että on vaikeaa selittää, kuinka kaa-
sumainen aine voi saavuttaa maini-
tunlaisen ja vielä paljon suurem-
mankin tiheyden. [41:4.1]

Auringostanne on irronnut valta-
va määrä sen sisältämästä kalsiumis-
ta – –. Suuri osa aurinkokalsiumista
on nyt Auringon ulkokuoressa.
[41:6.6]

Monien aurinkojen, myös oman
Aurinkonne, sisäinen lämpötila on
paljon yleisesti uskottua korkeampi.
[41:7.1]

Aurinkonne pintalämpötila on
lähes 3300 astetta, mutta – – sisä-
osiin tunkeuduttaessa lämpötila – –

nousee – – noin 19.400.000 asteen
korkeuteen [°C]. [41:7.2]

Oma aurinkokeskuksenne säteilee
lähes satamiljardia tonnia aktuaalis-
ta materiaa joka vuosi – –. [41:9.3]

Aurinkonne on jo kauan sitten
saavuttanut laajenemis- ja supistu-
misjaksojensa välillä suhteellisen ta-
sapainon, eli tasapainon niiden häi-
riöiden välillä, jotka saavat aikaan
monien nuorempien tähtien jätti-
läismäiset sykinnät. Aurinkonne on
nyt ohittamassa kuudenmiljardin
vuoden ikää. Nykyään se toimii ta-
loudellisimmassa vaiheessaan. Tä-
mänhetkisellä tehollaan se tulee lois-
tamaan vielä yli kaksikymmentä-
viisimiljardia vuotta. Todennäköis-
tä on, että se kokee heikkenemistä
osoittavan osittaisen tehokkuuden
vaiheen, joka on yhtä pitkä kuin sen
nuoruuden ja vakiintuneen toimin-
nan vaiheet yhteensä. [41:9.5]

Aurinkonne oli juuri tällaisessa
voimakkaassa sykähdysvaiheessa,
kun massiivinen Angonan järjestel-
mä käännähti sen lähistölle, ja Au-
ringon ulkopinta alkoi syöstä ava-
ruuteen ainetta suoranaisine virtoi-
na – yhtenäisinä mattoina. Tätä jat-
kui alati kasvavalla rajuudella aina
läheisimmän apposition vaiheeseen
saakka, jolloin Auringon koossapysy-
misen rajat saavutettiin, ja Aurin-
gosta purkautui valtava tornimai-
nen ainemuodostuma, aurinkokun-
nan esivaihe. [41:10.1]

Aurinkokuntien enemmistö on kuitenkin saanut alkunsa kokonaan eri tavalla kuin teidän aurinkokuntanne. [41:10.2]

Vaikka auringolla on ollut suuri merkitys mm. monoteismin kehittymiselle sekä kristikunnan suuren juhlan joulun perinteille, aurinko ei voi olla enää meille hengellisen palveluksen kohde, tuskinpa edes korkean hengellisen ajattelun synnyttäjä. Mutta aurinko on tieteellisesti äärettömän mielenkiintoinen elämän ja valon lähde ja biologisen elämän ylläpitäjä.

Mutta seuraava ajatus (joka tapauksessa) on ikuinen:

”Hän antaa aurinkonsa nousta niin pahoille kuin hyvällekin ja lähettää sateen oikeamielisille ja väärämielisille.” [2:5.1]

”Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiehiänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta, / jotta olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin hyvälle kuin pahoille ja lähettää sateen niin hurskaille kuin jumalattomille.” (Matt. 5:44–45)

Lähdeteokset:

Urantia-kirja.

Raamattu.

Encyclopaedia Britannica.

Wikipedia.

Arthur Schopenhauer: Pessimistin elämänviisaus.

Franciscus Assisilainen: Aurinkolaulu.

Toimitussihteeri esittäytyy

Tervehdys Heijasteen lukijat. Kun sain varsin pian Suomen Urantia-seuraan liityttyäni haastavan luottamustehtävän Heijasteen toimitussihteerinä, haluan kertoa hieman siitä minkälaisen henkilön yhdistys viime kokouksessaan siihen valitsi. *Urantia-kirjan* aktiivinen lukija minusta tuli vasta hieman yli vuosi sitten. Lyhyt tutustuminen tosin tapahtui yli kolmekymmentä vuotta sitten, kun erään radio-ohjelman kuultuani sain virikkeen lähteä etsimään sitä silloisen kotipaikkani Kemijärven kirjastosta. Sieltä löytyi yksi lahjoitettu kirja, jota pidettiin käsikirjastossa. Sain sen kuitenkin viikoksi kerrallaan lainaksi ja se kulki mukana parisen kuukautta. Elämäntilanteeni silloiset mullistukset, kirjan vaikeaselkoisuus ja vain auttava englannin kielen taito saivat minut luopumaan kirjan tarkemmasta tutkimisesta. Jotakin siitäkin ajasta muistiini jäi, kun osasin kaivaa vuosi sitten syksyllä saamastani suomenkielisestä painoksesta kohtia, jotka olivat jääneet askarruttamaan mieltäni. Kulunut vuosi onkin sitten kulunut varsin intensiivisen kirjan lukemisen ja tutkimisen merkeissä. Hieman runsaan vuoden aikana olen lukenut kirjan kolme kertaa ja jokaisella uudella lukukerralla siitä löytää jotakin uutta. Vuosi on niin lyhyt aika, että jopa itse huomaa sen muutoksen, jonka kirjasta saatu elämisen opetus on aiheuttanut jopa arkiseen elämään.

Kotipaikkani on viisi viimeistä vuotta ollut Helsinki, vaikka suurimman osan ajastani vietän Vääksyssä. Luterilaisesta seurakunnasta en ole eronnut, olen jopa käyttänyt palvontapaikkana Kampin temppeliä Helsingissä ollessani. Aikaisin aamulla siel-

lä on tilaa omassa rauhassa pitää hengellistä yhteyttä Universaaliseen Isään. Työurani pääosan olen ollut työhallinnon seitsemässä eri toimipaikassa. Pohjoisin oli Ivalo ja eteläisin Lahti. Aloitin Rovaniemellä työnvälittäjänä ja päädyin nykyistä ELY-keskusta vastaavan organisaation asiantuntijarooliin työllisyyden edistäjänä, joka päättyi neljä vuotta sitten. Eläkeläisenä joutomiehenä on onneksi ollut aikaa ja mahdollisuuksia paikata sitä aikaisemmin hukkaamaani mahdollisuutta löytää kosmisesta kokonaisuudesta riittävän luja käsitys sille, että persoonallinen Jumala on olemassa, löydettävissä ja uskottavissa.

Halusin ottaa esittelyyni mukaan alla olevan lainauksen, koska sen herkistämänä olen ottanut omaksi projektikseni sieluni kasvattamisen. Samalla olen ymmärtänyt sen, että Palvonnan henki ja palvonta on tärkeä asia. Tämä henki on seitsemän mielenauttajan joukossa mainittu ennen Viisauden henkeä.

Vilpitön palvonta merkitsee ihmispersoonallisuuden kaikkien kykyjen liikkeellepanoa kehittyvän sielun herruudessa ja sen yhteydessä toimivan Ajatuksensuuntaajan jumalallisessa ohjauksessa. Aineellisten rajoitusten alainen mieli ei voi koskaan tulla kovinkaan tietoiseksi todellisen palvonnan oikeasta merkityksestä. Sen tajuaminen, mitä palvonta todellisuudessa on, määräytyy ihmisesä pääosin siltä pohjalta, mille asteelle hänen kehittyvä kuolematon sielunsa on ehtinyt. Sielun hengellinen kasvu tapahtuu älyllisestä tietoisuudesta täysin riippumatta. (5.3.7)

Onni Ylitapio

Pakkouskonto merkitsee valinnan vapautta

Monilla vanhemmilla on halu tehdä päätöksiä lastensa puolesta pimittämällä tietoa. Tämä on uskontojen vaikutuksen aliarviointia. Uskonnot ovat vaikuttaneet ja tulevat aina vaikuttamaan ihmiskunnan historian kulkuun ja ihmisten käyttäytymiseen. Tosiasioiden pimittäminen on edesvastuutonta lasten oman ja koko yhteiskunnan kehityksen kannalta.

Vaatimus puolueettomasta uskonnon opetuksesta on itsepetosta, koska opettajan oma elämäntietämys heijastuu aina opetuksen sisältöön. Tästä johtuen kouluissa tarvitaan avoimen tunnustuksellista uskonnonopetusta. Opetuksen painopiste voi olla sen uskontokunnan näkemyksissä, johon enemmistö koulun oppilaista kuuluu, mutta tämän lisäksi myös muiden uskontokuntien edustajille tulee antaa oikeus kertoa avoimesti oma näkemyksensä.

Tällaisen monien eri uskontokuntien näkemyksiin perustuvan opetuksen tulee olla pakollista. Sitä voidaan kutsua myös elämäntietämystiedoksi, jossa tietysti pyritään objektiivisuuteen. Vain tällä tavalla opimme näkemään monien eri

uskontojen perimmäisen samanlaisuuden, joka on piilossa erilaisten traditioiden takana. Opettajan omaa uskonnollista näkökulmaa ei ole kuitenkaan syytä piilottaa, koska se auttaa oppilaita suhteuttamaan opettajan antaman aina subjektiivisen näkemyksen ihmiselämän todellisuuteen ja arvoihin.

Tieteen ja teknologian nopea kehitys on luonut harhan, jonka mukaan todellisuus voidaan selittää vain tieteen avulla, eikä uskonnoille jää sijaa. Ikävä kyllä tieteen luomasta maailmankuvasta puuttuu ydin, koska jokainen tieteellinen päättelyketju päättyy tyhjiyteen, jolle ateisti on keksinyt nimen alkuräjähdyksen. Tiede kuvaa fysikaalista todellisuutta, mutta se ei pysty mitenkään selittämään todellisuuden henkistä ulottuvuutta, koska sitä ei voida todentaa fysikaalisten mittalaitteiden avulla.

Henkisen todellisuuden suurin todiste on usko, joka syntyy vain henkilökohtaisen kokemuksen kautta. Usko voi syntyä vähitellen tai nopeasti, mutta usein se on niin voimakas kokemus, että ihminen liittyy sen automaattisesti vaikutuspiirissään olevaan uskontoon.

Usein uskovien suurin ongelma on, että he eivät osaa erottaa uskoa ja uskontoa toisistaan. Usko tekee meistä veljiä keskenämme, mutta uskonnot piilottavat tämän tosiasian erilaisten rituaalien taakse ja käyttämällä samasta Jumalasta eri nimeä.

Monet uskonnot opettavat meitä palvelemaan Jumalaa erilaisten rituaalien välityksellä. Kauan sitten näillä rituaaleilla on saattanut ollut jokin järkevä tarkoitus, mutta maailman muuttuttua tämä merkitys on hävinnyt. Todellisuudessa meidän pitäisi palvella lähimmäisiämme, koska luojamme on läsnä kaikkien ihmisten sielussa – toiset ovat hänet löytäneet, mutta toisilla etsintä on vielä pahasti kesken.

Tieteen kuvaaman äärettömän monimutkaisen ja upean maailman takana ei voi olla niin primitiivinen persoona, jonka tavoitteena on luoda vain rituaaleja toistavia henkisiä sätkynukkeja, kuten monet uskonnot opettavat. Muuttuvassa ja dynaamisessa maailmassa lähimmäistemme auttaminen on paljon loogisempi, antoisampi ja haastavampi tehtävä.

Myös ateismi on uskonto, koska ateisti ei voi tieteellisesti todistaa, että henkitodellisuus on harhaa. Ateisti ei voi käsittää, mitä usko

on, koska hän ei ole sitä vielä kokenut. Meidän on kuitenkin syytä kunnioittaa hänenkin uskontoaan, jos se perustuu aitoon tunteeseen ja vakaumukseen.

Uskon todellista olemusta on mahdotonta opettaa puolueettomasti, objektiivisesti tai tieteellisesti, koska mikään näistä ei pysty kuvaamaan henkilökohtaista uskon kokemusta. Usko on joko olemassa tai sitten ei – viime kädessä millään välimuodolla ei ole merkitystä.

Kellään ei saa olla oikeutta kieltää, edes omilta lapsiltaan, monipuolista ja tunnuksellista uskonnollista opetusta, koska pakkouskonto ja elämänkatsomustieto parantavat yhteiskunnan turvallisuutta samoin kuin ajokortti. Yhteiskuntamme kestävä kehitys, yhteiskuntarauha ja avoin vuoropuhelu voidaan saavuttaa vain kun tunnemme ja ymmärrämme lähimmäistemme motiiveja, uskontoja ja rituaaleja. Vain sillä tavoin voimme kehittää myös uskontoja, yhdistää niiden parhaita piirteitä ja elämänfilosofiaa, sekä löytää meitä kaikkia yhdistävä usko.

Antti Roine, Ulvila 4.11.2013

Iloinen illanvietto venäläisravintola Saslikissa 24.10.2013

Kuva 1. Irmeli Ivalo-Sjölie ja unkarilainen ystävämme Eva Papp
Eva on saanut Suomen Leijonan 1- luokan ritarimerkin tunnustuksena Suomen ja Unkarin välisestä kulttuuriyhteistyön edistämisestä. Hän on toiminut Unkarin kulttuuri- ja tiedekeskuksen johtajana Helsingissä sekä kääntänyt suomenkielistä kirjallisuutta unkariksi. Hän on innokas *Urantia-kirjan* lukija ja auttanut unkarinkielisen käännöksen toimittamisessa ja markkinoinnissa.

Kuva 2. Iloinen pöytäseurue pääkaupunkiseudun Urantia-lukijoita ja heidän ystäviään

Saksankielisten lukijoiden yhdistys RY - "DACH" perustettiin 1.11.2013 Frankfurtissa Saksassa. Yhdistys on tarkoitettu saksankielisille lukijoille. Yhdistyksen nimi on DACH (Deutschland, Austria und Schweiz).

Jäsenet ovat Saksasta, Itävallasta ja Sveitsistä, ja tietysti jokainen, joka puhuu saksaa voi liittyä, kuten jotkut unkarilaiset ja minä!

Ylemmässä kuvassa näkyy hallitus Christian Ruch presidenttinä.

Alemmassa kuvassa ovat "perustajajäsenet". On hauska nähdä, että työ jatkuu!

Irmeli Ivalo-Sjölje, Helsinki, 15.11.2013

Urantia-kirja äänikirjaksi.

Tuotetta odotetaan joulukuulle 2013

Kauan odotettu äänikirja on valmistumassa ja tulee saataville kahtena eri mallina:

1. Perinteinen CD-levypaketti:
sisältää 10 kpl CD-ROM-levyä MP3 äänitallenteena.
Hinta: 39,00 € + toimituskulut
2. Muistitikumalli sisältää yhden USB-tikun, kooltaan 8 Mb.
Hinta: 49,00 € + toimituskulut
3. Molemmat mallit yhdessä, CD+USB.
Hinta: 69,00 € + toimituskulut

Myös käteismyyntiä seuran tilaisuuksissa, eli kesä- ja talvipäivillä sekä Helsingin luentotilaisuuksissa, jolloin ei peritä toimitusmaksua.

Äänikirjan molemmissa pakkausmalleissa on sama sisältö. Siihen kuuluu äänitettä 157 tuntia, ja lisäksi *Urantia-kirjan* teksti kokonaisuudessaan vuoden 2013 tarkistusten mukaan, sekä pieni paperivihko jossa on lukujen ääni-indeksoitu sisällysluettelo. Indeksiluettelossa on lukujen kestoajat ja luvun alalukujen alkamisajat luvun alusta mitattuna, mikä helpottaa haluttuun kohtaan siirtymistä.

Lukijoina on ollut yksi mies ja kaksi naista. Luennasta puolet on miehellä ja toinen puoli naisilla tasan. Projekti on toteutettu ammattilaistyönä. Äänikirjan valmistuksen ovat mahdollistaneet suomalaiset *Urantia-kirjan* lukijat, ja toteuttajana on Suomen Urantia-seura ry.

Äänikirjan tilaukset on keskitetty toistaiseksi vain seuramme omalle verkkosivulle:

<http://www.urantia.fi/urantia-kirja.php>

Maksutapana on verkkomaksaminen jo tilauksen yhteydessä. Saatavilla kaikki suomalaiset verkkopankit. Postitus noin viikon sisään tilauksesta.

Tiedustelut: Pertti Leinonen

puh. +358 500 41 6336

sposti: tmi.leinonen@kolumbus.fi

Urantia-kirjan lukijoiden talvitapaaminen

24.–26.1.2014

Paikka: Hotelli Ellivuori
Ellivuorentie 131, 38130 Sastamala, Vammala
www.ellivuori.fi

Teema: Onnellisuus

Perjantaina: Hallituksen kokous, asukassauna.

Lauantain ohjelma:

08.00–09.00 Aamiainen

09.00–09.15 Päivän avaus: *Seppo Niskanen*

09.20–11.30 Onnea etsimässä, *Risto Mäntynen* (pienryhmät)

11.30–12.30 Lounas

12.30–14.30 Miten voimme auttaa Suuntaajaa onnellistamaan itseämme?
Erja Kalenius (pienryhmät)

14.30–15.00 Kahvitauko

15.00–15.40 Omakohtaisia kokemuksia onnellisuudesta, *Seppo Niskanen*,
Kari Kippo, *Eija Piililä*

15.40–16.30 Puheenjohtajan sana ym. mahdolliset katsaukset, infot

16.30–17.30 Päivällinen

18.30– Sauna, uima-allas ja talvipuutarha käytössä, jossa iltapala

Sunnuntain ohjelma:

08.00–09.00 Aamiainen

09.00–09.15 Päivän avaus, *Kari Kippo*

09.15–11.30 Ajattelullinen näkökulma onnellisuudesta, *Raimo Kujala* ja
Tapani Vainio (pienryhmät)

11.30–12.30 Lounas

12.30–14.00 Hengellinen ilo, *Matti Tossavainen* (pienryhmät)

14.00 – Lähtökahvit

Ilmoittautuminen 10.1.2014 mennessä

Erja Kalenius erja.kalenius@luonnonhyva.fi, 040 705 5572

Kari Kippo kr.kippo@pp.inet.fi, 050 327 1045

Kun ilmoittaudut sähköpostilla, huolehdi, että saat kuittauksen!

Hintavaihtoehdot

- A. täysihoito pe-su 2 hh 152,50 €henkilö, 1 hh 182,50 €henkilö.
 B. ei majoittuvat pe-su 113,00 €henkilö.
 C. täysihoito la-su 2 hh 125,00 €henkilö, 1 hh 140,00 €henkilö.
 D. ei majoitusta la-su 98,50 €henkilö.

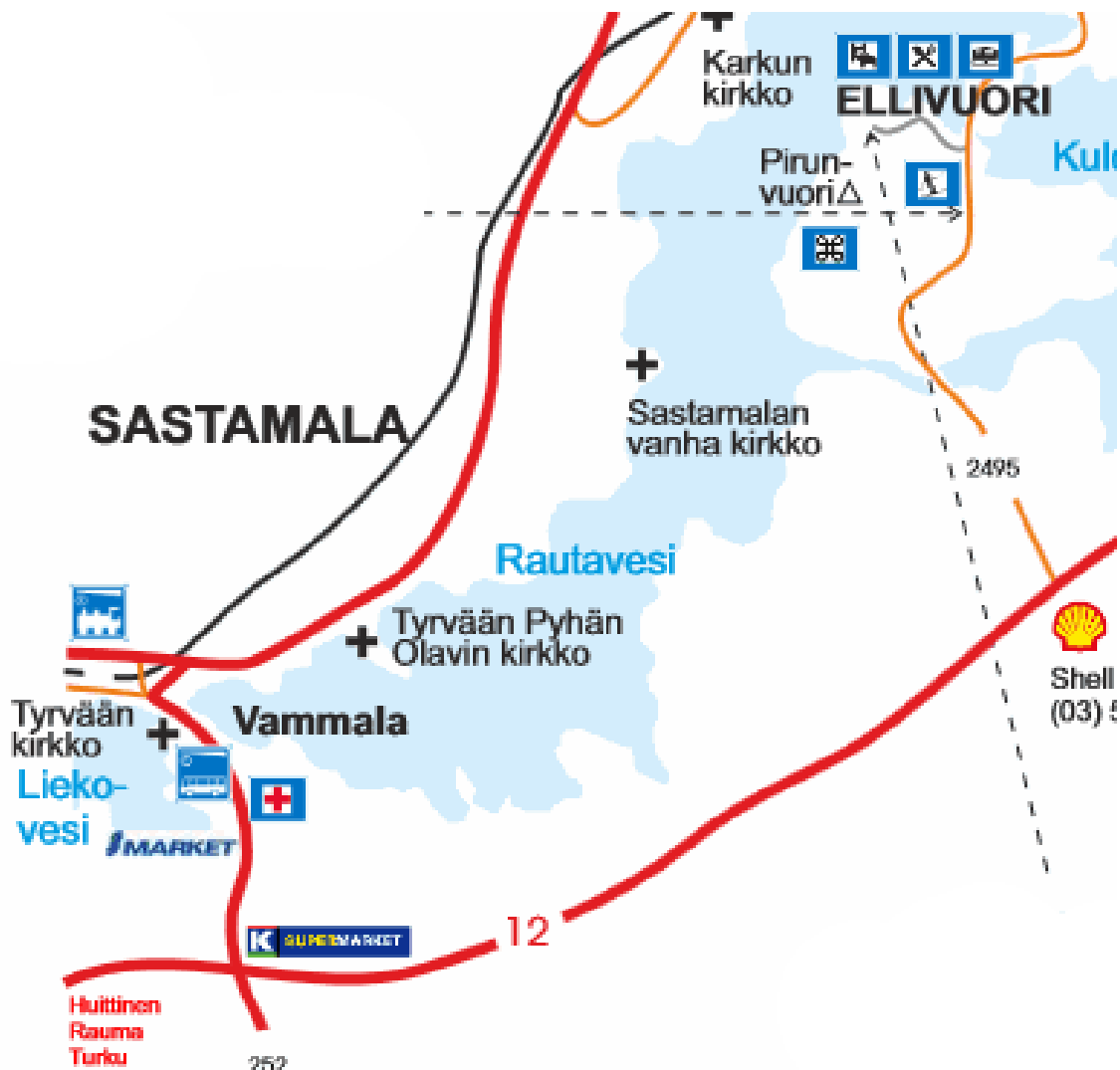
Hinnat sisältävät linavaatteet ja pyyhkeet, kuntosalin vapaan käytön, iltasaunan ja -uinnin, aamiaisen, ruokailut, kahvit.

Aikaisemman tavan mukaan *Urantia-kirjan* voi tilata ennakkoon ilman postimaksuja. Kalevi Eklöf, (09) 879 9474 tai 040 830 1200, Sähköposti: kalevi.eklof@kolumbus.fi
 Kirjan voi lunastaa talvitapaamisessa.

Takakannessa on laajempi ajo-ohje Ellivuoreen

Tervetuloa !

Tilaisuuden järjestää Suomen Urantia-seura ry, www.urantia.fi

Toimituksen palsta

Esitelmätilaisuudet

Esitelmät syksy 2013

Esitelmät ovat Helsingin kantakaupungissa, osoitteessa Rajatiedon Keskus, Uudenmaankatu 33, Helsinki. Tässä on myös [kartta](#).

Esitelmät ovat lauantaisin klo 14:30–17:00. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

La 14.12.2013: Aihe: *Urantia-kirjan* kosmologiaa, osa VI - Havona ja Paratiisi
(*Martti Vanninen ja Pertti Leinonen*)

Esitelmät kevät 2014 Malmilla:

Osoite : Malmitalo, Ala-Malmintori 1 , 00700 Helsinki (sijaitsee aivan lähellä Malmin rautatieasemaa). Malmitalon alakerrassa on lauantaisin toiminnassa kahvila, joten pidämme jaloittelutauon luennon välillä noin klo 14:15–14:30.

- 1) Lauantaina **22.2.2014** klo 13:15–16:00. Aihe : *Urantia-kirjan* filosofiaa, osa 3.
(*Eija Seppänen*)
- 2) Lauantaina **22.3.2014** klo 13:15–16:00. Aihe: Pohdintaa uskonnollisesta Suvaitsevaisuudesta. (*Risto Mäntynen*)
- 3) Lauantaina **26.4.2014** klo 13:15–16:00. Aihe: MINÄ OLEN -käsité.
(*Seppo Kanerva*)
- 4) Lauantaina **24.5.2014** klo 13:15–16:00. Aihe: *Urantia-kirjan* filosofiaa, osa 4.
(*Eija Seppänen*)

Seura osallistuu vuonna 2014 seuraaviin tilaisuuksiin

Minä Olen -messut Espoon Dipolissa 8–9.2.2014

Kirjat Jouluhintaan !

Urantia-säätiön Suomen-toimisto myy varastossa olevia *Urantia-kirjoja* 20 % alennuksella 02.12.2013–15.01.2014 välisenä aikana.

Lisäksi tarjous suomenkielisistä kirjoista:

Urantia-kirja, kovakantinen 5 kpl 100,00 €

Urantia-kirja, pehmeäkantinen 5 kpl 62,50 €

Postitse lähetettäessä hintoihin lisätään postin perimä pakettimaksu.

Tiedustelut ja tilaukset 15.01.2014 mennessä osoitteella:

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Sivurinne 1A, 01840 KLAUKKALA
Puh: (09) 879 4351, 040 8301200
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:
Danske-Bank
IBAN: FI91 8000 1270 1608 73
BIC-code: DABAFIHH

Hallitus ja komiteat

Tapio Talvitie, puheenjohtaja
Puh. 050 332 2739

Makaksentie 10, 02750 ESPOO
puheenjohtaja@urantia.fi

Risto Mäntynen, varapuheenjohtaja
Puh. 050 390 3040

HELSINKI
varapuheenjohtaja@urantia.fi

Tuula Laine, sihteeri
Puh. 040 090 3295

Otakallio 1 C 22, 02150 ESPOO
sihteeri@urantia.fi

Anja Vuori, rahastonhoitaja
Puh. 040 748 4289

RAUMA
rahastonhoitaja@urantia.fi

Helena Juola, jäsenkomitean pj.
Puh. 050 530 7785

ESPOO
jasenkomitea-pj@urantia.fi

Martti Vanninen, julkaisukomitean pj.
Puh. 040 727 8714

ESPOO
julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Erja Kalenius, koulutuskomitean pj.
Puh. 040 705 5572

TAMPERE
koulutuskomitea-pj@urantia.fi

Raimo Ala-Hynnälä, konferenssikomitean pj.
Puh. 040 088 9732

JYVÄSKYLÄ
konferenssikomitea-pj@urantia.fi

Osmo Saarela, sähköisen viestinnän komitean pj.
Puh. 0400 81 5379

SIPOO
internetpalvelut-pj@urantia.fi

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdysiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsinki

Helsingin opintoryhmä kokoontuu keskiviikkoisin parillisina viikkoina klo 17.00 osoitteessa Uudenmaankatu 33. Käsittelemme *Urantia-kirjan* IV osaa. Uudet lukijat tervetulleita. Yhteyshenkilö: *Helena Juola*, puh. 050 5307785. (s-posti: [Helena Juola](mailto:HelenaJuola)).

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri (ent. Kaukalahden opintopiiri) kokoon-

tuu lauantaisin klo 10–12 Villa Apteen yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO.

Pentti Lehtelä, puh. 040 060 9790
(pentti.lehtela@pp1.inet.fi)

Pertti Leinonen, puh. 050 041 6336
(tmi.leinonen@kolumbus.fi)

Martti Vanninen, puh. 040 727 8714
(martti.vanninen@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Lisätietoja:

Kari Haavisto, puh. 040 507 3048
(kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynnilä*,
puh. 040 088 9732
(gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*,
(juhanileino6@gmail.com).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*,
puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja
Tuula Parviainen, Lamminraitti 12
as. 7, 16900 LAMMI,
puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Kuusitie 9 A 7, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942
(kalle.krekila@gmail.com).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kasarmintie 20 A 84, 90100 OULU, puh. 040 502 6604
(reijo.hamari@luukku.com).

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, RAUMA, puh. 040 748 4289
(anja.m.vuori@gmail.com).

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kari Kippo*, puh. 050 327 1045
(kr.kippo@pp.inet.fi).

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. 050 540 4582
(tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-träffen i Stockholm på jämna veckors lördagar kl. 14.00.
Ring Riitta +467 3758 2458

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.

Itella Green

AJO-OHJE ELLIVUOREEN

TAMPERE → ELLIVUORI 54 km

- Valtatie 12 Nokian ohi kohti Sastamalaa ja Raumaa.
- Nokialta n. 30 km valtatie 12:ta pitkin kunnes näkyy opaste (Ellivuori 6 km) ja tien vasemmalla puolella Shell Kiskokabinetti
- Kiskokabinetin kohdalta oikealle, tielle nro 2495.
- Laskettelukeskuksen ohi, ennen siltaa vasemmalle, opaste: Hotelli Ellivuori 1 km.

HELSINKI → ELLIVUORI 225 km

- Valtatie 3 Tampereelle.
- Ennen Tamperetta ohitustietä (kantatie 45) kohti Vaasaa.
- Rajasalmen sillan jälkeen valtatie 12:ta länteen kohti Raumaa n. 30 km kunnes näkyy opaste (Ellivuori 6 km) ja tien vasemmalla puolella Shell Kiskokabinetti.
- Kiskokabinetin kohdalta oikealle, tielle nro 2495.
- Laskettelukeskuksen ohi, ennen siltaa vasemmalle, opaste: Hotelli Ellivuori 1 km.

TURKU → ELLIVUORI 132 km

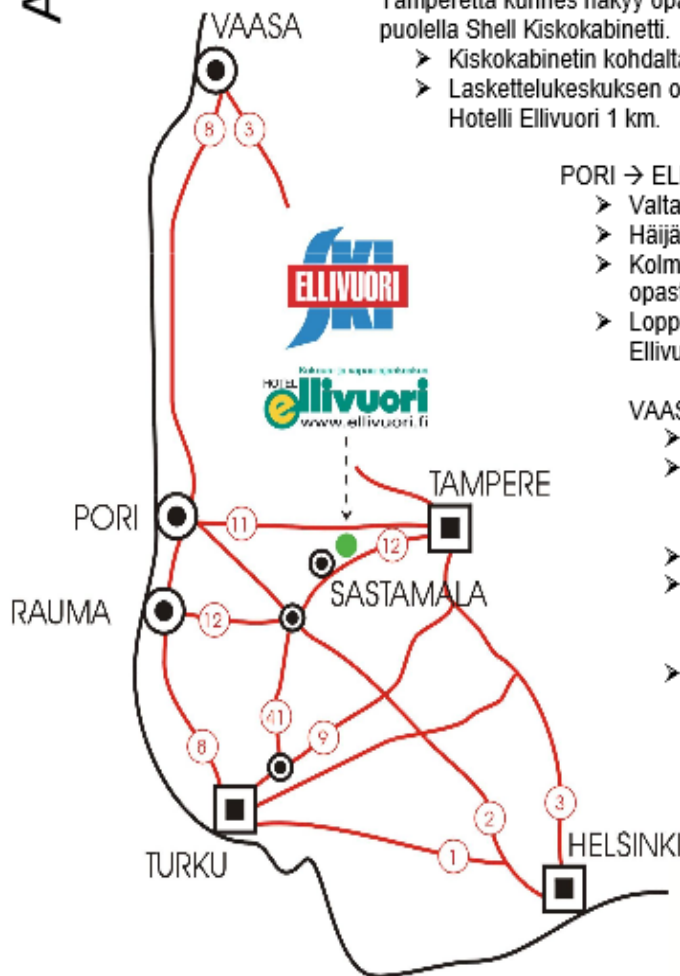
- Valtatie 9 kohti Tamperetta.
- Aurasta kantatie 41:lle kohti Huittisia.
- Huittisissa tie muuttuu valtatie 12:ksi.
- Jatketaan Huittisten ohi ja Sastamalasta vielä 10 km kohti Tamperetta kunnes näkyy opaste (Ellivuori 6 km) ja tien oikealla puolella Shell Kiskokabinetti.
- Kiskokabinetin kohdalta vasemmalle, tielle nro 2495.
- Laskettelukeskuksen ohi, ennen siltaa vasemmalle, opaste: Hotelli Ellivuori 1 km.

PORI → ELLIVUORI 87 km

- Valtatie 11 kohti Tamperetta.
- Häijästä oikealle kantatie 249:lle.
- Kolme kilometriä etelään ja vasemmalle, opaste: Ellivuori 10 km.
- Loppumatka opasteita seuraten perille Ellivuoreen.

VAASA → ELLIVUORI 238 km

- Valtatie 3 kohti Tamperetta.
- Kyröskoskella liikenneympyrästä oikealle, kantatie 262:lle, kohti Sastamalaa.
- Häijäässä valtatie 11:n yli.
- Kolme kilometriä etelään ja sitten vasemmalle, opaste: Ellivuori 10 km.
- Loppumatka sujuu opasteita seuraten perille Ellivuoreen.

LISÄTIETOJA:

Kokous- ja vapaa-ajankekus
HOTEL ellivuori
www.ellivuori.fi

Ellivuoventie 131, 38130 Sastamala, Ellivuori
Puh. 010 8351 900, fax (03) 515 4210
hotelii@ellivuori.fi